

Nederlands Indisch Cultureel Centrum

Nieuwsbrief 1/2013

Gratis maandelijks magazine | Jaargang 5, januari 2013 | Oplage: 5600 | Hoofdredacteur: Hans Vogelsang

Dit is het digitale magazine van de Stichting Nederlands Indisch Cultureel Centrum, dat u maandelijks gratis toegezonden krijgt. Via deze nieuwsbrief wordt u op de hoogte gehouden van ontwikkelingen en vorderingen betreffende ons toekomstig Indisch Centrum. Verder zullen wij u wijzen op nieuwe items op onze website en ook andere bijzondere zaken binnen de Indische gemeenschap en andere culturen met wortels in de "Gordel van Smaragd".

Van de redactie

Alweer is er een jaar voorbij. In het afgelopen jaar is ons abonnee-aantal enorm gegroeid. De waardering voor de inhoud van ons Nieuwsmagazine is almaar stijgende en wordt door sommigen zelfs de digitale Moesson genoemd. Ook in het nieuwe jaar gaan wij weer onze Nieuwsbrief promoten om onze lezersaantallen te vergroten. De redactie dankt iedereen voor het vertrouwen. Heeft u een persberichtje of een leuke activiteit voor de rubriek [just4kids](#) voor de jeugd van 4 tot 16 jaar? Laat het ons weten! Inmiddels hebben we nu: **5560 abonnees!** Wij willen een heel hartelijk welkom heten aan al die nieuwe lezers van onze mooie Nieuwsbrief. Bent u zelf lid van een vereniging of club en u denkt dat de andere leden het wel zouden waarderen om ons Nieuwsmagazine

Aantal abonnees is NU:

5560

maandelijks per e-mail te ontvangen? Dan kunt u dit nieuwsmagazine uitprinten en als inzage-exemplaar op de eerstvolgende bijeenkomst van uw vereniging of club op de infotafel of entreetafel leggen met een E-mail intekenlijst erbij. Zo helpt u ons aan nieuwe abonnees en uw clubgenoten aan een gratis mooi en informatief maandelijks magazine. **Een E-mail intekenlijst kunt u bij ons aanvragen en krijgt u dan omgaand toegestuurd.**

>>> PETITIE - SPECIAL <<<

Tientjes actie

Tenslotte willen wij u graag nogmaals herinneren aan onze tientjes actie. **Gelukkig hebben al heel wat mensen een bijdrage geleverd, waarvoor onze dank,** maar het is helaas nog niet voldoende om financiële soelaas te kunnen bieden aan onze plannen voor wat promotionele acties dit jaar. Denkt u daarom nog eens aan ons, als u toch uw bankzaken aan het doen bent. **Rabobank, nr. 12 92 16 836 (IBAN: NL39 RABO 0129 2168 36) t.n.v. N.I.C.C. in Den Haag, o.v.v. Tientjes actie. U helpt ons toch? Wij rekenen op u, zoals u rekt op ons.**

Deadline kopij en advertenties voor het februarinummer is op: 4 februari 2013

"De Indische Kwestie" nogmaals

Als gevolg van de 41 maanden Japanse overheersing van voormalig Nederlands-Indië werden de salarissen en pensioenen niet uitbetaald. Na de Tweede Wereldoorlog weigerden het

Nederlands-Indische Gouvernement enerzijds als ook de Nederlandse regering in Den Haag deze

door: Herman Bussemaker

achterstallige gages uit te betalen. Dit in schril contrast tot de Nederlandse ambtenaren en militairen die door de Duitse bezetter hun salarissen en pensioenen gedurende de

oorlogsjaren niet uitbetaald kregen en die na de oorlog hun loon wel volledig werden uitbetaald. Extra pijnlijk is bovendien dat het door de Japanners geïnterneerde personeel van de Koninklijke Marine hun gage WEL hebben ontvangen. De toenmalige minister van Marine in het Kabinet Schermerhorn vond het niet meer dan een plicht om deze ereschuld aan het Marinepersoneel in te lossen. De gevolmachtigde minister voor het KNIL dacht daar anders over.

Het Koninklijk Nederlands Indische Leger (KNIL) <http://youtu.be/74hu5mRBZVo>

Nog ernstiger is de regelrechte discriminatie van de Nederlandse overheid ten opzichte van de Nederlandse burgers uit voormalig Nederlands-Indië door het niet vergoeden van de particuliere oorlogsschade. In februari 1951 nam de Nederlandse regering de Wet op Materiële Oorlogsschade (WMO) aan. Deze hield in dat alle oorlogsschade die door Nederlanders werden geleden als gevolg van de Duitse bezetting volledig kon worden geclaimd. Echter de Nederlanders afkomstig uit voormalig Nederlands-Indië en die oorlogsschade hadden geleden onder de Japanse bezetter, werden hiervan expliciet geheel uitgezonderd. De toenmalige regering was van mening dat de nieuwe

DISINU – Het verhaal van opa Tehupelasury http://youtu.be/0_58FgC8OMU

regering van de Republiek Indonesië daarvoor verantwoordelijk was. Onder de WMO is aan Nederlandse particulieren in de loop der jaren een bedrag van in totaal 5,9 miljard gulden uitbetaald. Dit bedrag was hoger dan wat Nederland aan Marshallhulp ontving.

De Nederlandse overheid presteerde het zelfs om ook de slachtoffers van de Watersnoodramp van 1953 onder deze regeling te laten vallen. De Nederlanders uit voormalig Nederlands-Indië kregen geen cent. Voor de goede orde dient vermeld te worden dat het Nederlandse Marinepersoneel weliswaar het achterstallig salaris ontving, maar evenmin de geleden oorlogsschade vergoed kreeg.

Wetenschappelijke studies

Als onderdeel van **Het Gebaar** uit december 2000 wist Het Indisch Platform te bewerkstelligen dat er wetenschappelijke studies zouden komen naar deze twee aspecten van De Indische Kwestie: de Backpay en de materiële oorlogsschade. Deze studies, uitgevoerd door historici van het NIOD (Nederlands Instituut voor Oorlogs Documentatie) verschenen in 2005 en 2006. Hierna verscheen een overzichtsrapportage in 2007. In beide studies werd overduidelijk aangetoond dat de opeenvolgende Nederlandse regeringen ERNSTIG IN GEBREKE waren gebleven wat betreft de Nederlandse landgenoten uit het voormalige Nederlands-Indië. Er werd aangetoond dat Het Gebaar uit 2000 geenszins een compensatie was voor de twee bestudeerde aspecten van De Indische Kwestie. Ook bij de in februari 2001 gehouden Parlementaire behandeling stelde de toenmalige minister van Financiën Gerrit Salm klip en klaar dat Het Gebaar in het geheel niets te maken had met het herstel van materiële oorlogsschade.

Zeer beschamend in deze NIOD rapporten is de vergelijking van de Nederlandse situatie met die in de diverse andere landen die in oorlog waren geweest met Japan. De Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk hebben hun landgenoten uit de Aziatische koloniën ruimhartig gecompenseerd, ook voor de geleden oorlogsschade. Zelfs het toen straatarme Portugal heeft haar landgenoten uit Portugees Timor en Macao volledig gecompenseerd. De Nederlandse overheid slaat wat dat betreft dus niet echt een goed figuur.

Wat ook de politieke kleur is geweest van de opeenvolgende Kabinetten, nu al 68 jaar lang wordt categorisch geweigerd om zelfs maar de Indische Kwestie in het Parlement te behandelen. Om dan nog maar niet te spreken van een oplossing ervan. De angst was en is dat een adequate compensatie van de Indische gemeenschap heel erg veel geld zal gaan kosten. Het gaat dan ook om een grote groep mensen.

DVD: "De strijd om Indië 1945 – 1950" (trailer) <http://youtu.be/Qu9YspavVXw>

In de jaren '50 van de vorige eeuw vluchtten zo'n 300.000 Nederlanders uit Nederlands-Indië naar het veilige Nederland. Velen van hen hadden de horrorbeelden van de Japanse kampen en de daarop volgende Bersiap periode nog op het netvlies. Zij kwamen naar een land dat zij nauwelijks kenden en waar zowel de overheid als ook de inwoners hen als vreemdelingen behandelden. Sterker nog: in het beruchte Werner rapport uit 1953 werden de zogenaamde "oosterse Nederlanders" gezien als

een “GEVAAR VOOR DE OPENBARE ORDE” in Nederland. Wie de discriminatie en de kille ontvangst in Nederland en het gevoel van “niet welkom zijn” heeft meegemaakt, zal dit niet licht vergeten. Dit was dan ook voor het Kabinet Kok-I een reden om “Het Gebaar” in te stellen.

Een politiek onderwerp

Het Indisch Platform is zich ervan bewust dat een volledige vergoeding van alle geleden schade nu een onmogelijkheid is. Dan spreekt men al gauw over vele miljarden euro's. Ook in het buitenland is niet altijd de compensatie volledig geweest. Maar de kern van de zaak was daar het wegnemen van gevoelens van discriminatie en ongelijkheid, alsmede de erkenning van het collectief en individueel ondervonden leed. Het Indisch Platform streeft naar eenzelfde oplossing in de Indische situatie. Maar zowel de regering Balkenende-IV als de regering Rutte hebben met steun van de betrokken regeringsfracties categorisch geweigerd om beide NIOD studies Parlementair te behandelen.

Interview Florine Koning met historicus Herman Bussemaker, voorzitter Het Indisch Platform, tijdens de TongTong Fair 2011. Met uitleg over “De Indische Kwestie”.
<http://youtu.be/zLyC74jv5M>

Het dichtstbij kwam het op 30 juni 2011, toen de motie Dijkstra van D66 om de rapporten te laten bestuderen door een Commissie van Wijze Mensen, in de Tweede Kamer verworpen werd met slechts twee stemmen verschil. Zelfs de SGP, die normaliter altijd de regeringspartijen steunt, stemde nu vóór de motie

Dijkstra. Deze heeft het dus net niet gehaald.

Het ontraden van de motie door de Staatssecretaris van VWS maakte de Indische Kwestie tot een politiek onderwerp. Dat is betreurenswaardig, aangezien het een parlementaire traditie is, dat zaken rond oorlogsslachtoffers Kamerbreed afgewikkeld worden; juist omdat deze geen speelbal van de politiek mogen zijn. De consequentie is, dat Het Indisch Platform zich in politiek vaarwater gaat begeven. Een eerste stap daarin is de Tweede Kamer. Deze moet los van de regering ervan overtuigd worden dat het haar politieke verantwoordelijkheid is om de twee NIOD rapporten te gaan behandelen. De Tweede Kamer heeft dit tot nu toe niet willen of kunnen doen. De Tweede Kamer heeft in de richting van de regering een controlerende functie.

Doel van de petitie

De petitie van Het Indisch Platform richt zich daarom tot de Indische gemeenschap, maar ook tot iedere andere burger die hier tegenover sympathiek staat, om zoveel mogelijk handtekeningen te verzamelen ter ondersteuning van de petitie. Hiermee wil men de Tweede Kamer bewegen haar verantwoordelijkheid te nemen en de regering te instrueren om de onderhandelingen met Het Indisch Platform te heropenen, teneinde een voor allen bevredigende oplossing van De Indische Kwestie te vinden. De bedoeling is om op 5 maart de petitie, voorzien van zoveel mogelijk handtekeningen, aan te bieden aan de voorzitter van de Tweede Kamer met het dringende verzoek, uitvoering te geven aan de in de petitie geformuleerde wens van de Indische gemeenschap om eindelijk een streep te zetten onder dit zo beladen verleden.

De petitie

In eerste instantie is er voor ieder die beschikt over een computer met internet een digitale versie, welke te vinden is op de website:

<http://deindischekwestie.petities.nl>

Deze versie is gebaseerd op e-mail herkenning, dat wil zeggen, dat onder eenzelfde e-mail adres slechts één ondertekening mogelijk is. Met andere woorden: een echtpaar met hetzelfde e-mail adres kan slechts één handtekening zetten. Jammer, maar zo werkt de site nu eenmaal. Daarnaast bestaat er een “papieren versie”, die te vinden is op de website van Het Indisch Platform als ook op die van het Nederlands Indisch Cultureel Centrum. Adressen: www.indischplatform.nl en www.indisch-centrum-denhaag.nl. Bij deze laatste kiest u op de website in het MENU: Nieuwsbrieven en daarna: Uitnodiging. Deze kan men eenvoudig uitprinten om dan handmatig in te vullen en te ondertekenen, waarna deze met voldoende frankering aan het postbus-nummer van Het Indisch Platform verstuurd kan worden. Voor uw gemak hebben wij aan het eind van deze Nieuwsbrief deze “papieren versie” opgenomen, die u gemakkelijk kunt uitprinten. Hierbij vragen wij u tevens om hiervan wat meer afdrukken te maken om eventueel uw familieleden, vrienden of kennissen ook te laten ondertekenen. U hoeft hiervoor NIET de gehele Nieuwsbrief af te drukken. De meeste printers hebben een **annuleertoets** die u op ieder gewenst moment na het printen van de petitie kunt indrukken, zodat de rest niet wordt afgedrukt.

Nogmaals, het is van het grootste belang om zoveel mogelijk handtekeningen te verzamelen. Wij rekenen op uw medewerking.

VOC-archief in Indonesië in slechte staat

Grote delen van het VOC-archief liggen in Indonesië weg te rotten. Dit was eind december te lezen in Dagblad Trouw. Geschat wordt dat er in het Indonesisch Nationaal Archief, het Arsip Nasional, zo'n 16 kilometer aan documenten uit de Nederlandse tijd ligt. Circa 2,5 km daarvan bestaat uit VOC-archieven, in de 17^e eeuw de grootste handelsorganisatie ter wereld. Door inktvraat en rotting dreigt dit archief nu verloren te gaan, zegt historicus Hendrik Niemeijer.

Zowel de Indonesische als de Nederlandse regering maken zich niet echt druk om deze kostbare archieven. Indonesië stelt wel mankracht beschikbaar om het gehele archief te digitaliseren, maar de Nederlandse overheid weigert mee te betalen, aldus Niemeijer. De historicus is sinds september betrokken bij de digitalisering van het VOC-archief. Hij ontvangt hiervoor een financiële bijdrage van de particuliere De Corts Stichting, die zich inzet voor het behoud van archieven uit de koloniale periode. Niemeijer is van mening dat

er veel meer geld nodig is om op korte termijn scanners en randapparatuur aan te schaffen en mensen op te leiden. Haast is nu geboden, omdat er elk jaar delen van het archief compleet vergaan en dus niet meer te digitaliseren zijn. Bovendien is de manier waarop het archief in Indonesië bewaard wordt, volgens Niemeijer verre van ideaal. Zo is er een totaal ontbreken van regulering van vochtigheid en temperatuur.

Martin Berendse, Rijksarchivaris en Directeur van het Nationaal Archief, vindt dat het zo'n vaart niet loopt. Volgens hem is de toestand van het archief redelijk stabiel. "We hebben de afgelopen dertig jaar intensief samengewerkt met onze collega's in Jakarta en daardoor zijn we goed op de hoogte van de situatie. Verreweg de grootste schade stamt reeds uit de periode voordat het materiaal aan het Arsip Nasional werd overgedragen en is het nu redelijk stabiel te noemen. Doordat veel stukken zijn herverpakt, gaat hun staat niet langer verder achteruit". Om de gesteldheid van het kostbare materiaal verder te verbeteren, zal echter nog erg veel werk verzet moeten worden. Dat particuliere initiatieven zoals van de De Corts Stichting bij lange na niet voldoende zijn, beaamt hij. "Natuurlijk kan een dergelijk groot project niet alleen door particulieren gedragen worden; dan

ben je nog tweehonderd jaar bezig..." Hij acht het noodzakelijk dat beide regeringen op korte termijn afspraken maken over de restauratie van het archief. Het is per slot van rekening een verslag van een uitermate belangrijke periode uit de geschiedenis van beide landen.

Bij de onafhankelijkheid van Indonesië werd afgesproken dat het vele archiefmateriaal formeel in handen bleef van de voormalige kolonie. Maar tevens werd vastgelegd dat het, zeker in emotionele zin, om een gemeenschappelijk cultureel erfgoed gaat. Wat Berendse betreft heeft het VOC-archief hierbij geen prioriteit. "Dat is de afgelopen jaren herverpakt. Maar er zijn nog vele stukken uit de negentiende en twintigste eeuw die daardoor nog niet gestabiliseerd zijn en wat mij betreft gaan we daar als eerste mee aan de slag". Hij benadrukt dat de werkzaamheden er voornamelijk op zijn gericht om verder verval tegen te gaan. "Natuurlijk moet er zeker ook iets gebeuren om de staat van de VOC-stukken te verbeteren, maar je kunt nu eenmaal niet alles tegelijk doen". **Foto's: De Corts Stichting**

 *Afhalen *Lunch *Diner *Catering www.mirasa.nl info@mirasa.nl	<i>Indonesisch eethuisje Mirasa</i>	Reinkenstraat 61 2517 CR Den Haag Tel: 070 - 346 41 98 Fax: 070 - 363 43 13 M: 06 - 45614409 J.J.H.W. de Brabander F.P. Hartani
--	--	--

(advertentie)

De Indische rekening

door: Mariëlle Scherer

Aan de Japanse bezetting van Nederlands-Indië kwam op 15 augustus 1945 een einde. Het land was in de oorlogsjaren zwaar getroffen. De materiële schade was enorm: plantages, fabrieken, kantoren, huizen, wegen, spoorwegen en bruggen; alles was vernield en geplunderd. Van de inboedels van kantoren en huizen was vrijwel niets meer te vinden en wat er nog gebleven was, was onherstelbaar. De oorlog had de samenleving ontwricht en de oude gezagsverhoudingen waren totaal verstoord. De leiders van de Nationalisten, Sukarno en Hatta hadden op 17 augustus de onafhankelijkheid van de Republiek Indonesia uitgeroepen. Herstel van het Nederlands-Indische gezag was op korte termijn niet mogelijk vanwege een groot tekort aan troepen en materieel. Nederland was aangewezen op de medewerking van geallieerde bondgenoten. Ondanks hun hulp ontstond er een kolossaal machtsvacuum, waarvan de Indonesische nationalisten gebruik maakten. De maanden die volgden op de capitulatie van Japan, kenmerkten zich door terreur en monsterachtige, bijna onmenselijke gewelddadigheden, die velen – vooral (Indo-)Europeanen en Chinezen het leven kostten. Deze tijd, van 15 augustus 1945 tot en met januari 1946 wordt de Bersiap-periode genoemd.

Een groot deel van de Europese bevolking had de Japanse bezetting onder zeer zware omstandigheden doorstaan in interneringskampen. Zij waren – net als de Indo-Europeanen – aan het einde van hun krachten. Der meeste Europeanen hadden in 1945 geen bezittingen meer. Veel Indo-Europeanen hadden tijdens de bezetting veel bezittingen te gelde

moeten maken om te overleven. De geallieerde hulpverleners boden noodhulp door het verstrekken van de eerste levensbehoeften. Europese oorlogsgetroffenen werden ten tijde van de Bersiap-periode ter bescherming ondergebracht in verzamel- en doorgangskampen.

Sukarno leest onafhankelijkheidsverklaring voor

Kraggeldpolitiek

Na de bevrijding bleek dat de tegoeden bij banken door de Japanners niet waren geroofd, in tegenstelling tot de strategie die de Duitse bezetters in o.a. Nederland hadden gevoerd. Echter, het geld kon niet worden opgenomen. Banken bleven gesloten en de autoriteiten op Java en Sumatra hadden een “kraggeldpolitiek” afgekondigd. Met deze maatregel werd gepoogd om de razendsnel oplopende inflatie zoveel mogelijk te beperken. Overheidspersoneel hoefde op korte termijn niet te rekenen op uitbetaling van het salaris dat ten tijde van de Japanse bezetting niet was uitgekeerd. Het Gouvernement zag zich gesteld voor meer urgente problemen, zowel op politiek niveau als op het gebied van de maatschappelijke hulpverlening. Bovendien ontbraken beschikbare financiën. Op bestuurlijk niveau werd gestreefd naar een betaalbare vorm van rehabilitatie. Uitbetaling van een aantal maanden vooroorlogs salaris zou oorlogsgetroffenen in staat stellen

hun leven weer enigszins op de rails te krijgen. Toezeggingen van een aantal commerciële bedrijven, zoals de Nederlandse Handel Maatschappij (NHM), de Koninklijke Paketvaart Maatschappij (KPM) en de Bataafse Petroleum Maatschappij (BPM), om het gehele bedrag aan achterstallig salaris aan hun werknemers uit te betalen, doorkruisten deze strategie. Niet alleen een deel van het bedrijfsleven had de toezegging tot deze zogenaamde Backpay gedaan, ook de Koninklijke Marine had bij Ministeriële mandaat haar personeel iets dergelijks beloofd. De nadelige positie van de militairen uit de Indische land- en zeemacht en de ambtenaren in dienst van het Indische Gouvernement zich bevonden ten opzichte van het overheidspersoneel in Nederland werd hiermee extra benadrukt. Bovendien waren verwachtingen gewekt en namen de oorlogsgetroffenen geen genoegen meer met een lage rehabilitatie-uitkering. Het recht op Backpay werd door het Gouvernement echter bestreden. Als argumentatie werd aangevoerd dat Indië staatsrechtelijk financieel autonoom was. Dit gegeven was feitelijk onjuist: Indië was weliswaar financieel onafhankelijk sinds 1864, maar wel voor zover het moederland haar goedkeuring aan het financieel beleid verleende. Om uit deze impasse te komen, werd in 1946 de “Backpay-commissie” ingesteld om deze kwestie te onderzoeken.

Rehabilitatie-uitkering

Deze Commissie kon echter geen overeenstemming bereiken over de juridische vraag of er recht op Backpay bestond en over de hoogte van een eventuele uitkering. Aangezien een groot deel van de bevolking in

Nederlands-Indië steeds meer problemen kreeg om in de eerste levensbehoeften te kunnen voorzien, werd eind 1946 een pre-advies geformuleerd, dat na allerlei herzieningen in september 1947 als besluit werd vastgesteld. Dit “Besluit inzake initiële rehabilitatie-uitkering” voorzag in een uitkering van minimaal drie en maximaal vijf maanden van achterstallig loon of pensioen. Het bedrijfsleven werd eveneens verplicht tot een betaling van minimaal drie en maximaal vijf maanden achterstallig loon. De hoogte van deze eenmalige uitkering was echter wel afhankelijk van de grootte van de gezinssamenstelling. Bovendien zou het niet worden gezien als betaling van niet-uitgekeerd salaris, maar als een rehabilitatiebedrag, waarmee oorlogsgetroffenen, ongeacht de landsaard, in staat werden geacht om een nieuw bestaan op te bouwen op een niveau van de toen passende omstandigheden. De term “Backpay” werd angstvallig vermeden. Deze regeling leidde tot veel onrust en verontwaardiging bij de betrokkenen en de organisaties die hun belangen behartigden, zoals de NIBEG (Nederlands-Indische Bond van Ex-krijgsgevangenen en Geïnterneerden) en de Indische Pensioenbond.

In de jaren 1947 tot 1949 vond een tripatiete-beraad plaats, dat moest leiden tot de definitieve afhandeling van het rehabilitatievraagstuk. Dit beraad vond plaats tussen het Indische departement van Sociale Zaken, werkgevers en werknemers en de belangenorganisaties. Een tussentijds akkoord in mei 1948 kreeg echter geen politieke goedkeuring. De uitgaven die voor de slotuitkering waren begroot, vormden een te grote last voor de Indische begroting en politiek. Den Haag was niet bereid om financieel tegemoet te komen. Het Indische Ministerie van Financiën ging over tot

verdere bezuinigingen op het voorstel. In februari 1949 werd de opzet van de slotrehabilitatie gepresenteerd. Afhankelijk van de gezinssamenstelling kregen overheidsdienaren een uitkering van vier tot twaalf maanden salaris met een maximum van duizend gulden per maand. Particuliere werknemers in dienst bij het bedrijfsleven kregen – ook afhankelijk van hun gezinssituatie – twee tot zes maanden salaris van hun werkgever. De pensioenvoorziening van werknemers uit het bedrijfsleven en zelfstandigen werd veiliggesteld. De regeling die werd gepresenteerd, was al in de loop van de onderhandelingen uitgekleeft. Echter, het feit dat gemaakte delegatieschulden ten tijde van de Japanse bezetting met de uitkering werden verrekend, leidde ertoe dat er netto alsnog weinig te besteden viel. De plannen brachten veel commotie en verontwaardiging teweeg.

Ronde Tafel Conferentie Onafhankelijkheid Indonesië

Na de soevereiniteitsoverdracht

De totstandkoming van de definitieve rehabilitatie-uitkering viel samen met de eindfase van het Nederlandse bewind in de Oost. Tijdens de Ronde Tafel Conferentie (RTC) werd tussen de Nederlandse en Indonesische onderhandelaars de voorwaarden van de soevereiniteitsoverdracht aan de Republiek Indonesia vastgesteld. Een belangrijk agendapunt hierbij was de schuldenproblematiek. Na intensieve onderhandelingen was Nederland bereid om een deel van de

Indonesische schulden over te nemen. Om de onderhandelingen op dit punt niet verder te bemoeilijken werden de resterende financiële verplichtingen die Indonesië op zich zou nemen, niet nader gespecificeerd. Tot deze “overige schulden” behoorden echter ook de rechten en plichten die Nederlands-Indië had ten aanzien van het rehabilitatievraagstuk. De uitbetaling van de financiële verplichtingen werd door de Nederlandse onderhandelaars aldus overgedragen aan Indonesië.

Dit besluit kwam de Indische oorlogsgetroffenen duur te staan. Al spoedig na de soevereiniteitsoverdracht in december 1949 voerde de overheid in Indonesië in maart 1950 een monetaire sanering door, die een forse geldontwaarding van 66 % tot gevolg had. Was deze maatregel voor de betrokkenen al een grote tegenslag, de situatie werd nog veel ernstiger toen de Indonesische regering een maand later de rehabilitatie-uitkering aan de Nederlanders “voorlopig” opschortte. De grootste klap kwam echter toen de Indonesische regering het welstandscriterium, dat op de valreep nog door de Nederlandse Minister van Staat, A. Oud, eind 1949 in de slotrehabilitatieregeling was ingebouwd, actief ging toepassen. Om te kunnen besparen op de Nederlandse uitgaven had Oud destijds dit amendement opgenomen in de slotverklaring. Hierdoor was de overheid bevoegd alle nooduitgaven die mals voorschot in en buiten Indië waren gedaan aan of ten behoeve van de in Indië verblijvende oorlogsgetroffenen terug te vorderen van hen die een bepaald welstandsniveau hadden bereikt. Het niveau van de welstand werd achteraf door de Indonesische regering bepaald en zonder enig overleg werd gekort op alle uitbetalingen.

Commissie voor achterstallige betalingen

Protesten lieten niet lang op zich wachten. Deze kwamen van de belangenorganisaties en verschenen in de pers. Ook op politiek niveau kregen de genomen maatregelen aandacht, maar mede door de verslechterende verhoudingen tussen Nederland en Indonesië moest de Nederlandse regering met veel tact haar bezwaren formuleren. Het geschil werd voorgelegd aan het Uniehof van Arbitrage, dat tot taak had de rechts-geschillen tussen beide landen te behandelen, maar een juridische oplossing werd niet gevonden. De Nederlandse regering koos uiteindelijk voor een pragmatische oplossing door de Indonesische betalingsverplichting aan Nederlanders over te nemen. Daarnaast dwong het Parlement de regering de Commissie Achterstallige Betalingen (CAB) in te stellen. Het CAB kreeg de opdracht de rehabilitatie-regelingen, inclusief het vraagstuk van de materiële schadevergoedingen, te onderzoeken voor de Nederlanders die tijdens de oorlog in Indië en nu in Nederland woonachtig waren. De meerderheid van het CAB was van mening dat de overheid in Nederland moreel en formeel verantwoordelijk was voor hetgeen gebeurd was in Indië vóór, tijdens en na de Japanse bezetting tot aan het moment van de soevereiniteitsoverdracht. En de Nederlandse regering werd mede-verantwoordelijk geacht voor het niet uitbetalen van de achterstallige betalingen aan de landsdienaren in Indië en het niet nakomen van een schadevergoedingsregeling. Het recht op de Backpay werd hiermee erkend. Het CAB oordeelde niet over de vraag of Nederland verantwoordelijk was voor het niet uitbetalen van die Backpay. Hierover diende of de politiek of de rechtelijke macht een uitspraak te doen.

Geen genoegdoening

De aanbevelingen die het CAB in haar eindrapportage verwoordde, zijn uiteindelijk – na ruim 9 maanden – door de regering in hoofdlijnen in haar regeringsnota opgenomen. De regering erkende haar morele verantwoordelijkheid met betrekking tot de afronding van de rehabilitatie-regeling en zou vanaf 1954 overgaan tot uitbetaling. Met betrekking tot de betaling van de Backpay wist de regering zich gesteund door een gerechtelijke uitspraak. In een poging om de regering via de juridische weg te dwingen tot uitbetaling van de Backpay had de Stichting Opeising Militaire Inkomsten (OMINK) een proces aangespannen tegen de Nederlandse Staat. De rechter achtte de Nederlandse Staat echter niet verplicht tot uitbetaling van de Backpay. Deze schulden waren met de soevereiniteitsoverdracht overgegaan op Indonesië. Tegen deze uitspraak gingen de eisers in hoger beroep. Maar ook toen oordeelde de rechter dat Nederland niet aansprakelijk kon worden gesteld.

Minister van Staat Oud (links)

De rechtelijke uitspraken waren een zware tegenslag voor de betrokkenen, maar die bleven strijdbaar en gingen in cassatie. In die periode wisten zij zich in toenemende mate gesteund door het Parlement. Deze kon echter de juridische verantwoordelijkheid voor de Backpay kwestie niet op de politieke agenda zetten, zolang er geen uitspraak was gedaan over de wettelijke aansprakelijkheid.

In de tweede helft van de jaren '50 van de vorige eeuw spanden meerdere Indische oorlogs-getroffenen een rechtszaak aan, omdat zij meer geloofden in een juridische dan een politieke oplossing. Het pakte echter anders uit dan waar zij op hadden gehoopt. In een aantal rechtszaken werd gesteld dat de eisers – in geval van oud-gouvernements-dienaren – recht hadden op de uitbetaling van achterstallig loon, maar dat Nederland hiervoor niet financieel aansprakelijk was. Betaling was een zaak voor de Indonesische autoriteiten.

De teleurstelling van de belangenorganisaties en van de oorlogsgetroffenen was enorm. De Nederlandse regering voelde zich door de uitspraken echter gesterkt en kon zich daardoor in het Parlementaire Debat over de Backpay-kwestie goed weren. In 1959 zette Den Haag min of meer een punt achter deze zaak. De heropening van het Debat was voor de regering pas weer een optie als een nieuw juridisch inzicht ten aanzien van de Backpay-kwestie werd ingediend. Onmachtig om op dat moment de strijd een nieuwe impuls te geven, legden de belangenorganisaties en het Parlement zich voorlopig bij deze situatie neer.

Openbare hoorzitting

Toen de onderlinge betrekkingen tussen Indonesië en Nederland zich in de tweede helft van de zestiger jaren enigszins herstelden, nam de hoop op genoegdoening bij de Indische oorlogsgetroffenen weer langzaam toe. Tussen beide landen werden schuldsanerings onderhandelingen gevoerd ten aanzien van de nog openstaande rekeningen. De Indische oorlogsgetroffenen hoopten dat de achterstallige salarissen en pensioenen hierin zouden worden verdisconteerd. Echter om de iets verbeterde verhoudingen met

Indonesië niet al te veel te belasten, werd de Backpay-kwestie buiten de overeenkomst gehouden. Indische belangenorganisaties zoals Indische Pensioenbond, Stichting Nederlandse Ereschulden (SNE) en de Stichting Rechtsherstel KNIL (SRK) bleven echter pleiten voor hun zaak en legden niet meer zozeer de nadruk op de Backpay als wel op de erkenning en genoegdoening van het onrecht dat was aangedaan.

De Wet Uitkering Indische Geïnterneerden

In de samenleving ontstond in de jaren '60 steeds meer aandacht voor de psychische gevolgen van de Tweede Wereldoorlog bij de Indische oorlogsgetroffenen. Ook in het Parlement kreeg deze problematiek de nodige aandacht. Aangezien een juridische onderbouwing van de Backpay problematiek vanuit politiek oogpunt niet haalbaar was, diende een Commissie Van Drie, bestaande uit de Kamerleden De Vries, Weijers en Keja, op persoonlijke titel een voorstel in, waarin werd gepleit voor een symbolische genoegdoening voor het

lijden in de Japanse interneringskampen. Het voorstel werd door de Kamer gesteund en leidde in 1981 tot de totstandkoming van de Wet Uitkering Indische Geïnterneerden (UIG). Deze UIG voorzag in een eenmalige uitkering van 7500 gulden voor alle door de Japanners geïnterneerde kostwinnaars (of in geval van overlijden hun partners) die zich nadien in Nederland gevestigd hadden.

Commissie Van Drie: (v.l.n.r.) De Vries, Weijers en Keja

Het Gebaar

Politiek Den Haag, zowel Regering als Parlement, waren tevreden met deze financiële regeling. De Indische oorlogsgetroffenen waren er echter minder over te spreken. De UIG leidde tot ongelijkheid. Ambtenaren die recht hadden op Backpay, maar niet geïnterneerd waren geweest, zoals vele Indo-Europese ambtenaren,

kwamen niet voor deze uitkering in aanmerking. Daarentegen konden personen die wel geïnterneerd waren geweest, maar geen ambtenaar waren en dus geen recht hadden op Backpay, wel die uitkering opeisen. Ondanks de goede wil van de Commissie Van Drie leidde de UIG tot nieuwe frustraties bij de oorlogsgetroffenen. Pogingen om de UIG te herzien, hadden geen resultaat. Belangenorganisaties als de SRK en de SNE slaagden er niet in om hun achterban enthousiast te maken voor nieuwe acties. Na vele jaren van strijd legde men zich bij de situatie neer. In 2000 stelde de overheid via Het Gebaar een schadeloosstelling ter beschikking. Deze was echter een vorm van "smartengeld" voor de kille ontvangst van de na-oorlogse repatrianten in Nederland en stond los van de achterstallige betalingen. Voor velen kent de geschiedenis van de Backpay een "open einde" en als gevolg daarvan blijft deze kwestie onverwerkt.

Literatuur: H. Meijer: *De Indische Rekening. Indië, Nederland en de backpay-kwestie 1945-2005*

Nu ook reparatie van iPhone 3G(S), 4(S) en iPad 2/3. Klik [hier](#) voor de aanbieding

Borca

Online
Computer Service

Weimarstraat 39
2562 GP Den Haag
070-364 2806
www.borca-online.nl

(advertentie)

Scoupy-kortingscoupons gebruik je via je smartphone. Met deze App op je telefoon heb je Scoupy altijd bij je. Een digitaal kortingsbonnenboekje, dat zich afstemt op jouw wensen en locatie. Download het gratis via de app store!

Steeds meer intolerantie in Indonesië

door: Wilma van der Malen

Het moet werkelijk niet gekker worden met de intolerantie in Indonesië. Het hele jaar al domineerden aanvallen op kerken en Islamitische minderheden het nieuws. En als klap op de vuurpijl is plotseling het wensen van een gelukkig Nieuwjaar aan Christenen geen goed moslimgebruik meer, want Moslims vieren volgens hun kalender het begin het nieuwe jaar niet en zeker niet op 1 januari.

Het begon al voor de Kerstdagen. Toen de Indonesische Raad van Islamitische Geestelijken (MUI) een fatwa uitsprak tegen de kerstwens van Moslims aan Christenen. Zelfs president Susilo Bambang Yudhoyono werd geacht geen kerstbijeenkomsten van Christenen meer bij te wonen. De president is gelukkig een wijs man, deed of zijn neus bloedde en bezocht de nationale Kerstviering. En terecht. Hij is president van alle Indonesiërs. Hij lapte de bedreigingen van het radicale Front ter Verdediging van de Islam, het FPI, die zijn aanhangers regelmatig de opdracht geeft om kerken aan te vallen, gewoon aan zijn laars.

Ik begrijp het werkelijk niet. Indonesië stond altijd bekend als een voorbeeld waar alle religies vreedzaam met elkaar samenleefden. Een toonbeeld van vriendelijkheid, gastvrijheid en tolerantie. Aangespoord door de Pancasila (de filosofische grondwet van de stichter van het moderne Indonesië, Sukarno) hetgeen vijf zuilen betekent. Deze vertegenwoordigen de vijf verschillende religieuze pijlers, waarop het land is gebouwd, die samen "eenheid in verscheidenheid" prediken. Maar die eenheid is nu zoek.

Extremistische moslimleiders en groeperingen weigeren Sukarno's geesteskind nog langer te erkennen en strijden voor een Islamitische staat met Sharia. Ze vinden dat ze daar als moslims recht op hebben, omdat ze de meerderheid vormen.

Leiders van Christenen en andere Godsdiensten zijn verbijsterd over de opkomende intolerante houding van de Moslimleiders, die juist het goede voorbeeld zouden moeten geven. Ze noemen voorzitter Din Syamsuddin van een van de grootste Moslim-organisaties Muhammadiyah, die tot voor kort zijn Christelijke vrienden nog wel een Kerstkaart stuurde en nu de rechtlijnige houding van de Moslimraad volgt. Want waar staat in de Koran geschreven dat je de andere gelovigen geen prettige feestdagen mag wensen. Christelijke leiders bezoeken tijdens de vastenmaand hun moslimbroeders wel en vasten soms zelfs met hen mee uit respect.

Deze fatwa van de Moslimraad is een slecht begin van het nieuwe jaar. Het zou juist zo fijn zijn geweest als de imams op Nieuwjaarsdag via de luidsprekers op de minaretten alle Indonesiërs een gelukkig Nieuwjaar zouden wensen. Want we zijn toch allemaal mensen. Een mooi gebaar om met een schone lei te beginnen en te vergeten wat radicale elementen in dit

land de minderheden de afgelopen jaren reeds hebben aangedaan.

Het dieptepunt vorig jaar was wel de aanval op Sjieten op het eiland Madura voor de kust van Java, waar ze met hun gezinnen zijn verjaagd en hun huizen in brand zijn gestoken. En in plaats van dat de politici in het Nationale Parlement de aanval veroordeelden, riepen zij de Sjieten op zich tot de "ware islam" te bekeren.

Met mij zijn er heel veel Indonesiërs, Moslims en Christenen, die deze dagen de eerste democratisch gekozen president Abdurrahman Wahid hartstochtelijk missen. Deze Wahid, voorvechter van tolerantie, stierf een aantal jaren geleden. Daarna is er helaas niemand opgestaan die zijn denkbeelden blijft prediken.

Ik hoop dat de Indonesische media in dit nieuwe jaar een nieuwe Wahid gaan zoeken, want ongetwijfeld moet die ergens op een van de eilanden rondlopen. En dat er minder aandacht uitgaat naar de religieuze gevechten en meer verhalen geschreven worden over de vredestiters. Want ik blijf geloven dat religie in Indonesië meer cultuur is en het juist de politieke leiders zijn die hun aanhangers oproepen om minderheden aan te vallen.

Toen het met Oud-en-Nieuw twaalf uur sloeg, heb ik ook al mijn Moslimvrienden een heel gelukkig Nieuwjaar gewenst. En deze wens kreeg ik van allen volmondig terug. Ik wens iedereen een gelukkig en vredig Nieuwjaar.

Nieuw Indisch ABC

A is een Arit om gras mee te snijden

C is een Cent, voor een bedelaar op straat

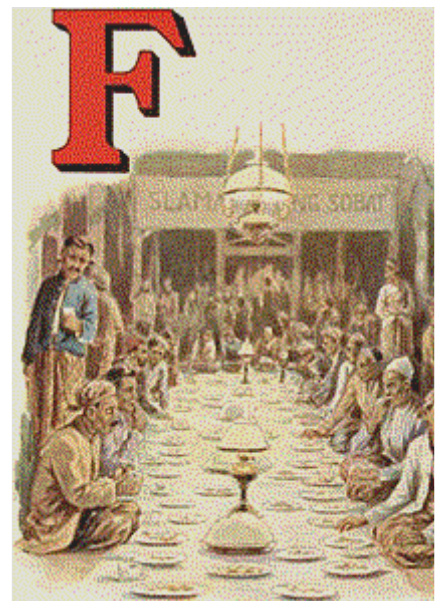
E is een El, om het goed mee te meten

B is de Baboe, die nonnie moet rijden

D is de Dapoer, waar men kookt, bakt en braadt

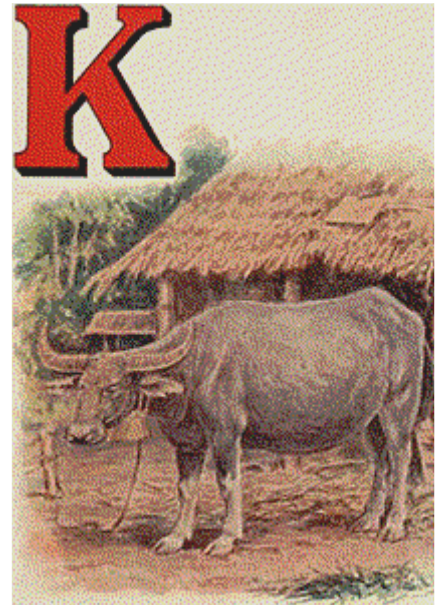
F is een Feest, waar ze lekker gaan eten

G is de Goedang, waar men alles bewaart

I dat is Isah, die maakt hier een baadje

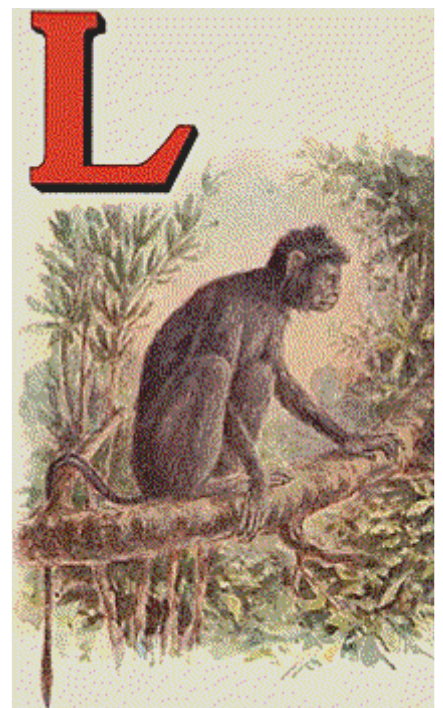
K een Karbouw, die staat hier te droomen

H is een Hadji, die rijdt op een paard

J zijn Javanen, die houden een praatje

L is een Loetoeng, die leeft in de boomen

M is een Manga, sappig en zoet

O is Ondel-ondel, die danst op de straat

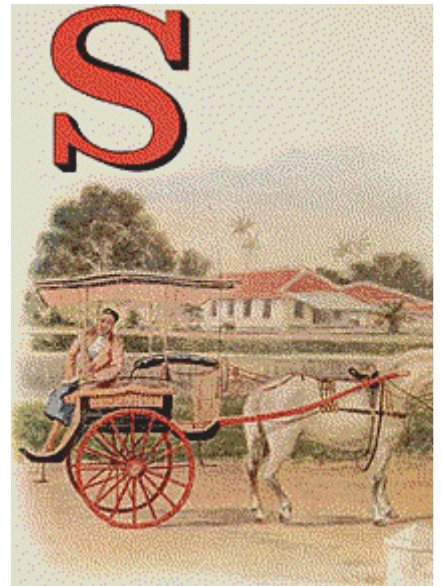
R is een Ronggeng, die tandakt op 't feest

N dat is Nènèk, die een kennis ontmoet

P een Penatoe, die de wasch drogen gaat

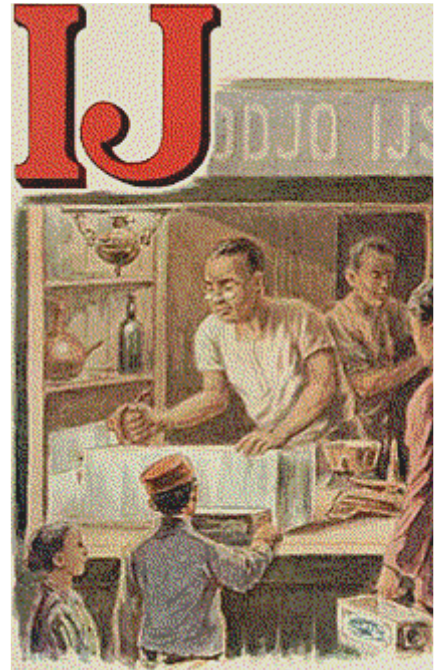
S een Sado, die naar 't spoor is geweest

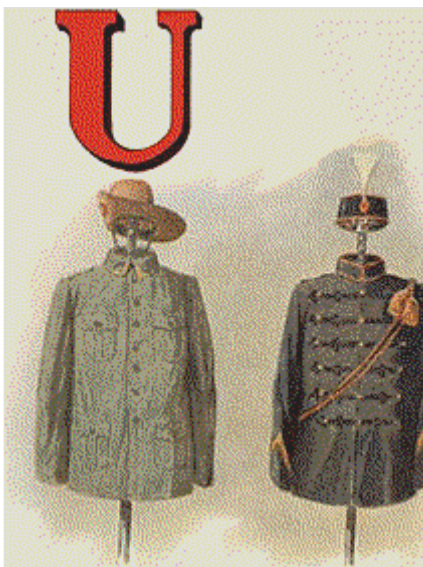
T is een Tokèh en deze is een kwade

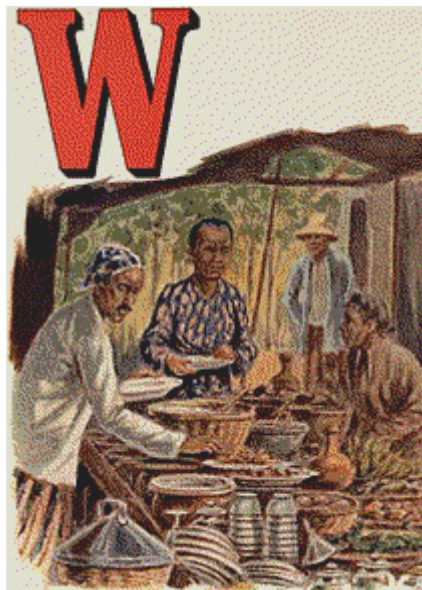
V dat is Victor, dien baboe leert lopen

IJ is het IJs, bij het pond afgewogen

U zijn Uniformen voor dienst en parade

W is de Waroeng, waar men eten kan kopen

Z is een Zuurzak, die we straks proeven mogen

Dit 'Nieuw Indisch ABC' werd in 1925 uitgegeven onder redactie van J. van der Heyden, die ook de prachtige tekeningen maakte. Zoals u kunt constateren, werden hierin de letters 'Q' en 'X' niet gebruikt.

Loraine Tielman uit trein gezet

Een bioscoopbezoekje in Den Haag zal de 16-jarige Loraine Tielman, dochter van de vorig jaar overleden Andy Tielman, nog lang heugen. “Zaterdag 12 januari had ik per ongeluk een verkeerde toets ingedrukt en daardoor bleek ik een kaartje voor het traject Rotterdam-Rijswijk in plaats van Den Haag-Rijswijk te hebben gekocht”, vertelt Loraine. “Ik geef toe dat ik daar beter op had moeten letten, maar de reactie van die conductrice van de NS was buiten proporties”. Loraine wist dat er in het uiterste geval sancties op stonden en wilde die aanvaarden of anders een nieuw kaartje kopen. Maar de conductrice was onverbiddelijk en zette haar op het station Moerwijk uit de trein. Ze was door volwassenen in goed vertrouwen naar station Den Haag gebracht en zou op station Rijswijk door haar moeder opgehaald worden. Toen ze haar moeder belde en haar verhaal deed, realiseerde zij zich dat het nog wel even zou duren voor haar moeder haar van station Moerwijk zou kunnen afhalen. Omdat ze zich om kwart voor elf op het donkere en verlaten station onveilig voelde, besloot ze contact te zoeken met de politie. “Ik heb die agent die opnam uitgelegd wat er aan de hand was en ik me erg onveilig voelde. Hij was gelukkig wel vol begrip en bleef al die tijd geduldig aan de lijn”. “Als de verbinding plotseling wegvalt en ik je

niet meer kan bereiken, stuur ik direct een surveillancewagen”, zo stelde hij haar gerust.

Toen dit bericht in de publiciteit kwam, kwamen er op het internet allerlei overdonderende reacties. Veel steunbetuigingen voor Loraine, maar ook enkele negatieve. Zo werd gesteld “dat je dan ook maar een geldig kaartje moest kopen” en “als je oud genoeg bent om zo laat naar een bioscoop te gaan, moet je daar ook de consequenties van accepteren...”. Een enkeling stelde zelfs, dat “ze zich maar niet onbeschoft tegenover die conductrice had moeten gedragen”. Daarom zou die haar uit de trein gezet hebben. De politie bevestigde dat het meisje de meldkamer belde en al die tijd aan de lijn bleef.

“Dit is pertinent niet waar”, zegt Loraine, “die conductrice was gewoon niet voor rede vatbaar. Bovendien was er helemaal niemand bij, dus hoe durft iemand zo iets te beweren”. Een woordvoerder van de NS stelt dat de zaak volgens de conductrice anders ligt dan moeder en dochter Tielman doen

voorkomen. Er is inmiddels contact opgenomen met hen en er volgen gesprekken met de betrokkenen en de camerabeelden worden bekeken.

Moeder Carmen waardeert het dat de NS de onderste steen boven wil hebben, maar blijft het handelen van de conductrice onverteerbaar vinden. “Vooraf ook omdat het kaartje dat ze had gekocht € 4,50 kostte, terwijl het traject Den Haag-Rijswijk maar twee euro kost. Dus per kilometer was ruimschoots betaald en kun je toch moeilijk van zo’n zware overtreding spreken dat je daarvoor als 16-jarig meisje zonder pardon uit de trein gezet moet worden. Onverantwoord”.

(advertentie)

De gezelligste pasar van Nederland

23 & 24 februari 2013

<http://www.pasarmalamrijswijk.nl>

Korte berichten

Indonesië gaat door met Sunda Straat brug

Opnieuw heeft Indonesië laten weten dat de plannen voor de bouw van de langste hangbrug ter wereld gewoon door zullen gaan. “Over de bouw van

de brug over de Sunda Straat zijn nog steeds gesprekken gaande met alle betrokken partijen”, aldus Minister Djoko Kirmanto van Openbare Werken. “Het project moet doorgaan, daarvoor is het te mooi”. De Minister stelde dat het totale prijskaartje zo’n

100.000 miljard Rupiah (ca. 8,5 miljard euro) zal bedragen. Men is nu bezig met een haalbaarheidsonderzoek. Van de groep van zeven initiators hebben er inmiddels al zes hun akkoord gegeven. Nu is er dus een mate van zekerheid dat het project door zal

gaan. Kirmanto zei ook dat er duidelijke afspraken gemaakt moeten worden om problemen te voorkomen. Dit omdat de haven van Merak een belangrijk knelpunt is in de transportsector in het land. Eventuele problemen zullen hier direct tot vele kilometers file kunnen leiden. Dit is iets dat onaanvaardbaar is.

TongTong Fair wint "Haagse Pluim"

Tijdens de Nieuwjaarsreceptie van de Gemeente Den Haag is aan de TongTong Fair de jaarlijkse prijs "De Haagse Pluim" uitgereikt. Deze prijs wordt uitgereikt aan Hagenaars of Haagse organisaties die zich op bijzondere wijze hebben ingezet voor hun stad. De TongTong Fair werd geprezen om het jaarlijks terugkerend evenement op het Malieveld, waar oost en west elkaar ontmoeten in een sfeer van vriendschap en gastvrijheid.

Het team van de TongTong Fair met de "Haagse Pluim"; uiterst rechts Siem Boon. (foto: Richard Mulder).

Bezoekers kunnen er eten in talrijke Oosterse restaurants en bovendien wordt er een gevarieerd en uitgebreid theaterprogramma geboden. De redactie van deze Nieuwsbrief feliciteert het team van de TongTong Fair met deze welverdiende prijs.

Kolossale slang in Maleisië

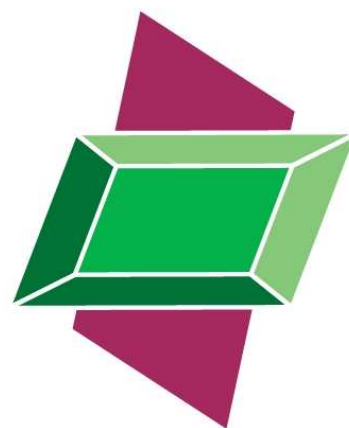
Je zult hem maar tegenkomen. Een slang van maar liefst bijna 17 meter. Tijdens graafwerkzaamheden voor de aanleg van een nieuwe weg door de Jungle van Maleisië stuitte de dragline op een slang, waarbij het beest helaas om het leven kwam. Werkers zagen opeens bloed aan de schop van de machine en na enig onderzoek ontdekte men de reusachtige Boa Constrictor. Een tweede exemplaar zag men van de plek wegkruipen. Vermoedelijk heeft men beide slangen tijdens hun slaap gestoord.

De machinist van de dragline was zo getraumatiseerd door het enorme beest, dat hij een hartaanval kreeg en later op weg naar het ziekenhuis overleed. Biologen hebben zich over het kadaver ontfermd en berekenden dat het dier zo'n 140 jaar oud was.

NICC zoekt nieuwe huisstijl

Het NICC en de redactie van deze Nieuwsbrief zijn op zoek naar een enthousiasteling die ons wil helpen bij het maken van een nieuwe huisstijl. Wij willen met behoud van ons logo (zie afbeelding) een nieuwe huisstijl laten maken inclusief nieuwe website, en weblog, maar ook voor briefpapier, visitekaartjes, en moet bovendien duidelijk aansluiting krijgen bij een nieuwe header of voorpagina van onze Nieuwsbrief. Hierbij dient rekening gehouden te worden, dat wij een non-profit organisatie zijn, zonder

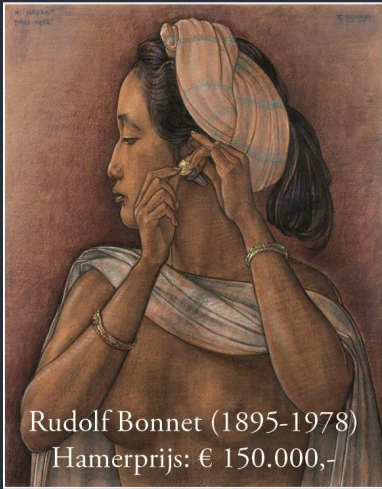
subsidie en dus met een klein budget. Wij stellen geen hoge eisen, zolang al onze informatie er maar in tot z'n recht komt en gebruiksvriendelijk is. Kijk voor de inhoud van onze website: <http://www.indisch-centrum-denhaag.nl> Neem voor meer info gerust contact op met ons via: info@indisch-centrum-denhaag.nl

ZEEUWS VEILINGHUIS

GEVRAAGD:

INDISCHE SCHILDERIEN

Rudolf Bonnet (1895-1978)
Hamerprijs: € 150.000,-

Herengracht 74, 4331 PX Middelburg
Tel. 0118 - 650 680
www.zeeuwsveilinghuis.nl

(advertentie)

zoekt donateurs

Het **Indisch Platform** behartigt de belangen van de Indische gemeenschap bij de Nederlandse overheid.

Stichting Het **Indisch Platform** - Postbus 85564 - 2508 CG Den Haag

www.indischplatform.nl

info@indischplatform.nl

Het **Indisch Platform** heeft de ANBI-status en dus is uw donatie een aftrekpost bij uw belastingaangifte

Recept van de maand: Gulai Ikan Bali (Balinese vis)

Een heerlijk pittig visrecept uit het paradijselijke Bali.

Ingrediënten:

750 gram stevige witvis, sap van een halve limoen, 3 el. tapiocameel, 1 tl. zout, 6 el. olie om in te bakken.

Voor de saus: 4 rode uien, 2 tl. djahé, 1 tl laos, 1/2 blokje trassi, 4 rode lomboks (pepers), 4 tenen knoflook, 2 el. ketjap manis, 1 el. tamarinde, 300 ml. water. Bosje gehakte korianderblaadjes voor de garnering.

Bereiding:

Maal de rode uien, trassi, lomboks, knoflook, met de djahé en de laos in

een keukenmachine fijn tot een pasta. Verhit in een wok wat olie en fruit hierin de kruidenpasta ca. 2 minuten.

Voeg dan de ketjap, tamarinde en het water toe en laat 2 minuten op heel laag vuur sudderen. Snijd de vis in stukken (niet te klein), besprenkel dit

met limoensap en meng dit met het zout en het tapiocameel. Verhit in een pan de rest van de olie en bak hierin de vis hooguit 3 minuten (niet te wild omscheppen anders valt de vis uit elkaar). Schep dan de vis uit de pan en voeg deze bij de saus (voorzichtig omscheppen). Opdienen met een beetje gehakte koriander. Lekker met witte rijst en bijvoorbeeld Gado-Gado.

In plaats van witvis kunt u ook grote garnalen gebruiken of een combinatie van vis en garnalen. Haal dan voor het bakken ook de staartjes eraf.

Salam Terakhir Uitvaartverzorging
Rob van der Sar
Koggewaard 207
1824 GZ Alkmaar-Noord
T 072-5611895
M 06-15006305
www.salamterakhir.nl

Een persoonlijke Uitvaartverzorging die past bij uw gedachtegoed en levensstijl.

(advertentie)

Jakarta: ergste overstromingen in 50 jaar

Overstromingen, ernstiger dan in 2007 en veroorzaakt door zeer zware moessonregens en hoge waterstand in de rivieren, teisteren de Indonesische hoofdstad Jakarta. Volgens de eerste berichten minstens zesentwintig doden, waaronder zeven kinderen, veel vermisten en bijna de gehele stad die onder water staat.

Het openbare leven in Jakarta is geheel tot stilstand gekomen: regeringsgebouwen, winkels, scholen, kantoren en bedrijven hebben hun deuren gesloten.

In sommige wijken zijn huizen ingestort, zoals hier op de foto te zien is. Elders probeert men het vege lijf te redden.

Op sommige plaatsen in de Indonesische hoofdstad staat bijna drie meter water. Indonesische media melden dat het zakendistrict volledig is ondergelopen. Het elektriciteitsbedrijf heeft vrijwel overal de stroomtoevoer onderbroken vanwege de risico's van elektrocutie.

Een van de meest indringende foto's is wel van een vrouw, die zich wanhopig vastklampt aan een touw om niet meegesleurd te worden. Verder de president van Indonesië, strak in het pak, die met opgerolde broekspijpen voor zijn paleis in het gezelschap van een aantal van zijn medewerkers een belangrijke gast opwacht.

Alleen de kinderen schijnen op sommige plekken er het beste van te maken, want wanneer kun je nu op straat waterfietsen?

Voor de komende dagen wordt er nog veel meer regen verwacht. Angstvallig houden de autoriteiten het verdere verloop in de gaten, omdat het water tevens ernstig vervuild is en het uitbreken van besmettelijke ziektes niet denkbeeldig is, mede doordat overal dode dieren in het water drijven.

Uitgelicht

In deze rubriek besteden we aandacht aan wat andere Indische media te melden hebben

Het begint allemaal bij jezelf

In 2012, het jaar dat ze haar 50-jarig jubileum zou vieren, stapte Sandra Reemer uit de showbizz. Nu geeft ze lezingen en workshops aan mensen die op zoek zijn naar persoonlijke groei.

Het gebeurde toen ze de laatste keer met haar ouders, nu zo'n vier jaar geleden, in Indonesië was. De woorden rolden zomaar uit haar mond. Indonesische woorden, die haar vader haar nog nooit had horen gebruiken. Het besef dat die woorden ergens heel diep van binnen kwamen,

gaf haar een voldaan gevoel. "Het heeft echt te maken met het realiseren wie je werkelijk bent", zegt Sandra. De aankondiging van haar afscheid van de showbizz was al enige tijd op haar website aangekondigd. Het was slechts een kort en opmerkelijk bericht: "Sandra Reemer

als personal coach". Op haar weblog doet ze verslag van haar ervaringen op spiritueel gebied en vertelt ze openhartig over de bewustzijnsverandering die ze zelf doormaakte.

Reden voor Ricci Scheldwacht om af te reizen naar Sint Michielsgestel, waar Sandra woont en hnaar te vragen naar de redenen en achtergronden van deze carrièreswitch. Het resultaat is te lezen in het januarinumnummer van Moesson.

Bron: *Moesson, januari 2013.*

Schrijfwedstrijd over "Indische Bladzijde".

Anders dan de voorgaande schrijfwedstrijden, is "Indische Bladzijde" niet uitsluitend bedoeld voor Indische jongeren. Men wil hier bruggen slaan tussen generaties, Indisch en Hollands en roept alle (aspirant) schrijvers op om een "Indisch verhaal" te schrijven. Al die kleine en persoonlijke verhalen over Indische onderwerpen en Indische mensen; met of zonder zwart randje.

Verhalen over dansavondjes, in de Sociëteit, soldaten die deelnamen aan de politionele acties, Indorockers die buurthuizen op hun kop zetten, de kille ontvangst, de contractpensions, vechtpartijen tussen kaaskoppen en blauwen en ook over eten: geheime familierecepten die nèt even anders zijn dan je in de kookboeken tegenkomt. De spelregels zijn te vinden op de website van Indisch 3.0: <http://www.indisch3.nl>. Inzenden kan tot 25 februari 2013. Winnaars worden bekendgemaakt op 15 maart, aan de vooravond van de Boekenweek. De winnende verhalen worden gepubliceerd op Indisch 3.0.

Bron: www.indisch3.nl

Indonesiërs gecompenseerd

door: Jan-Willem Navis

Een groep van ongeveer vijfhonderd Indonesiërs die in de Tweede Wereldoorlog in een Jappenkamp hebben gezeten, krijgt 68 jaar na de capitulatie van Japan mogelijk duizenden euro's extra oorlogsuitkering per persoon. Dit valt op te maken uit een vonnis van de Centrale Raad van Beroep, de hoogste rechter op het gebied van de sociale zekerheidsvraagstukken. De regering van Nederland heeft onterecht vastgehouden aan haar regel dat vervolgingsslachtoffers een uitkering

krijgen, die is gebaseerd op het lokale prijspeil. In 2007 oordeelde de Commissie Gelijke Behandeling al dat het Ministerie van VWS hierbij een verboden onderscheid naar ras maakte. Na die uitspraak in 2007 werden de uitkeringen niet verhoogd, omdat ze naar Indonesische begrippen riant zijn. Ronald Thumann uit Vlissingen ging namens de erven van een Ambonese vrouw tegen deze opvatting van de Nederlandse regering in beroep en won dit glansrijk. De Sociale Verzekeringsbank moet alsnog

de hogere uitkering toekennen. Thumann wil nu dat alle nog ongeveer vijfhonderd in leven zijnde Indonesische Jappenkampbewoners met terugwerkende kracht alsnog een uitkering naar Nederlandse maatstaven krijgen. De Sociale Verzekeringsbank en Staatssecretaris Van Rijn van VWS zullen het vonnis bestuderen.

Bron: *De Telegraaf, 17-1-2013.*

Boekbespreking, e-Books, CD & DVD, Presentatie & signeren

Reisgezel – Ivan Wolffers. Ivan Wolffers reisde met zijn gezin en muze Marion Bloem de hele wereld af en legde dit met woord en beeld vast in een persoonlijk verslag. Maar er komt een einde aan elke reis. Tien jaar

geleden zei een arts tegen mij: "Waarom komt u er zo laat mee?" Ik begreep onmiddellijk dat er iets goed mis was. Ik werd bestraald en geopereerd en heb van alles geslikt. De trein gaat langzamer reiden, maar

ik heb nog tijd om de tienduizenden foto's die ik in mijn leven maakte en die ik doordat we weer snel verder moesten zolang in diadozen, mappen met negatieven en albums opborg uit te zoeken en een plek te geven. Alles

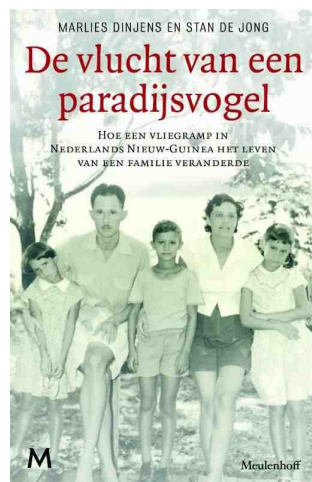
wat mij verbaasde, ontroerde en intens liefheb, heb ik vastgelegd, Verreweg het meeste materiaal is van Marion Bloem, met wie ik 41 jaar samenleef en reis. Prachtige trips, ook al moet je soms door de snijdende wind, tropische hitte en reis je door gebieden waar oorlog woedt of hongersnood. Het wordt donker, maar ook weer licht en op een dag – veel eerder dan je had gedacht – ben je op je bestemming aangekomen. *Adviesprijs: € 29,95.*

Nooit meer buigen – Mariëlle Saegaert. Het waargebeurde levensverhaal van “Ruby”H. In 1945 schreef de auteur hoopvol in haar dagboek in het Jappenkamp: “Misschien komt het wel heel anders dan we denken, maar hoe dan ook, waarderen zullen we het leven dan!” Ze had toen niet kunnen vermoeden hoe haar leven uiteindelijk zou lopen en ze zou de tragedies in haar leven ook niet gewaardeerd hebben.

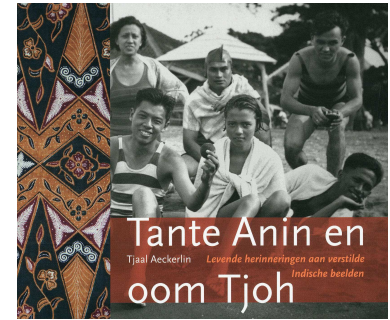
Uiteindelijk verliest ze al haar herinneringen aan de enige tegenstander in haar lange bewogen leven, waar ze wel bang voor was. *Adviesprijs: € 18,95.*

Vlucht van een paradijsvogel – Marlies Dinjens en Stan de Jong. Hoe een vliegcrash in Nederlands Nieuw Guinea het leven van een familie veranderde. In de ochtend van 16 juli 1957 stort een Lockheed Constellation neer in zee bij Biak, een eiland van Nieuw Guinea. Slechts tien mensen overleven de crash, onder wie de complete familie De Rijke. Vader Olaf, een bekend advocaat en politicus op Nieuw Guinea, zijn vrouw Nel en hun drie kinderen. Ze worden door Papoea's met prauwen uit zee gered.

Dochter Hannie is door het schokkende vliegtuigongeluk het zwaarst gehavend, maar baant zich moedig een weg door het leven. Dit boek schetst de buitengewone geschiedenis van de familie De Rijke en voert ons langs het koloniale leven op Java, de Jappenkampen en Kamp Amersfoort; het verzet tegen de Jappen en tegen de Duitsers. Het is tevens een boeiende episode over Nederlands Nieuw Guinea en het leven van Hannie. *Adviesprijs: € 18,95.*

Tante Anin en oom Tjoh – Tjaal Aeckerlin. Het fotomateriaal in dit boek heeft doorgaans een lange weg afgelegd, voordat het in de archieven belandde. In die archieven bevinden zich vele tienduizenden foto's uit het vooroorlogse Nederlands-Indië. Veelal ontbreken de omschrijvingen of zijn die uiterst beknopt. Indische

ouderen die nog bewust de oorlogsperiode hebben ervaren, hebben de foto's opnieuw bekeken en van een gevoels- en betekeniswaarde voorzien. Hun flarden van herinneringen en hun associaties zijn als bijschriften bij de foto's geplaatst. Tante Anin en oom Tjoh staan voor Alle Indische ouderen, die de verstilde beelden weer tot leven wekten en dit boek zijn bijzondere documentarische waarde hebben gegeven. *Adviesprijs: € 29,95*

Weet waar je vandaan komt – Yvonne Buffart. Herinneringen aan een ver verleden. Het Indië van weleer..... Wat weten wij er nog van? Toch is het van groot belang dat wij weten waar we vandaan komen. Dit wordt duidelijk als we dit bijzondere werk van Yvonne Buffart lezen.

Zij beleefde de nadagen van Indië, maar bracht ook een deel van haar jeugd door in een Jappenkamp. Na de oorlog en bij terugkomst in het westen, laten de Indische wortels haar

niet los. Ze keert terug en besluit een daad te stellen en iets terug te doen voor het land waar ze zoveel rijke herinneringen aan heeft. *Adviesprijs: € 18,95.*

De Indo-Europeaan: een verdwijnend fenomeen? – Ron Krancher. In dit boek wordt de positie van Indo-Europeanen door de jaren heen besproken. Via literatuurstudies en interviews geeft de auteur een beeld van de belangrijkste fasen in de Nederlands-Indische periode. Hierbij worden de verschillen tussen Indische Nederlanders en Indo-Europeanen blootgelegd. Eveneens komt de positie van de Njaj aan de orde; voor velen de “oermoeder” van de Indo-Europeanen.

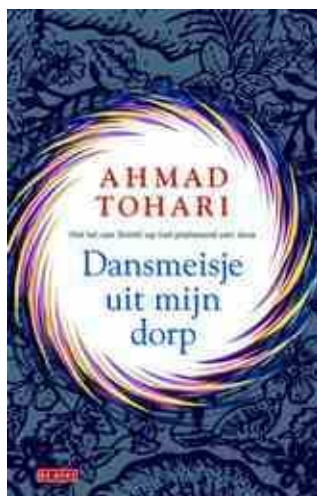

*De Indo-Europeaan
een verdwijnend fenomeen?
Ron Krancher*

Verder hebben de oorlog met Japan, de Indonesische onafhankelijkheidsstrijd en de migratie naar Nederland diepe sporen achtergelaten. Dit heeft tevens zijn effect gehad op de volgende generaties. Het “Indische” begon te vervagen. Maar betekent dit dat de Indo-Europeaan op het punt staat om te verdwijnen? Dit boek wil pogen hierop een antwoord geven. Dit boek is te bestellen via www.lulu.com. *Adviesprijs: € 17,50.*

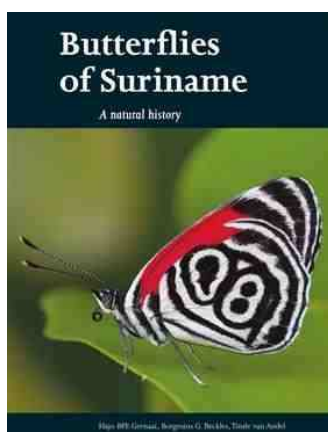
Dansmeisje uit mijn dorp – Ahmad Tohari. De elfjarige Srintil wordt door een op geld beluste dorpsoudste gedwongen om danseres en prostituee te worden. Rasmus, een

jongen uit het dorp ziet dit met lede ogen aan. Hij idealiseert Srintil en ziet in haar het beeld van zijn overleden moeder.

Pas nadat hij het dorp verlaten heeft en onder de hoede is genomen door militairen, kan hij zich losmaken van de bekrompen dorpsgemeenschap en van zijn ambivalente gevoelens voor Srintil. Zij op haar beurt vecht haar hele leven tegen de vooroordelen die aan haar lotsbestemming kleven. Ahmed Tohari studeerde medicijnen, economie en sociale politiek en geldt als een van de belangrijkste Indonesische auteurs van dit moment. Deze trilogie werd al in diverse talen vertaald en is in 2011 succesvol verfilmd. *Adviesprijs: € 25,00*

Butterflies of Suriname – A Natural History – Hajo Gernaat, Borgesius Beckles en Tinde van Andel. Voor het eerst sinds 160 jaar wordt er weer een

boek uitgebracht over Surinaamse vlinders. Na enkele introducerende hoofdstukken over de planten, bossen en andere habitats van de vlinders, wordt de biologie van de Surinaamse vlinders beschreven en worden ruim 150 soorten uitvoerig en tot in de kleinste details behandeld. Aanvullende informatie met onder andere lokale benamingen van zowel de vlinders en de planten en de wetenschappelijke terminologie vindt men in de laatste bladzijden van dit schitterende boek. Het bevat meer dan 600 kleurenfoto's. Een waardevol bezit voor iedereen die van Suriname en de Surinaamse natuur houdt. Engelstalig en te bestellen bij het Koninklijk Instituut voor de Tropen: www.kitpublishers.nl. *Prijs: € 49,50.*

e-books, CD en DVD

Hell Ships – Onder redactie van Het Veteraneninstituut. DVD met een tweedelige documentaire over de Hell Ships, die tijdens de Tweede Wereldoorlog enorme aantallen Nederlandse, Britse, Amerikaanse en Australische

krijgsgevangenen, en een onbekend aantal Aziatische dwangarbeiders transporteerden van Java naar de Molukken en Flores om daar Vliegvelen aan te leggen en naar Sumatra voor het werk aan een spoorlijn. Hiervan verloren meer dan

20.000 mannen het leven. In deze documentaires vertellen de laatste overlevenden uit Nederland en het Verenigd Koninkrijk hun schokkend verhaal, aangevuld met historische beelden en tekeningen van de krijgsgevangenen zelf. Daarbij wordt niet voorbijgegaan aan het recente inzicht dat de geallieerden die de schepen aanvielen, wisten dat hun eigen troepen zich aan boord bevonden. Meer dan 10.000 van de opvarenden verloren het leven als

gevolg van die aanvallen op schepen als de Suez Maru en de Junyo Maru. In deze indrukwekkende documentaire wordt een ontluisterend beeld geschetst van de wijze waarop de Japanse overheersers met hun gevangenen omgingen en worden lang geheimgehouden feiten onthuld over het opofferen van eigen troepen. Deze bijzondere DVD kan besteld worden door overmaking van € 7,00 (inclusief verzendkosten) op rekening 9522698 t.n.v. Stichting Het Veteraneninstituut

in Doorn. Vermeld uw naam en adres op de overboeking. Aanbieding is geldig zolang de voorraad strekt.

De in deze rubriek besproken boeken, CD's en DVD's zijn verkrijgbaar bij de Internet Boekhandel Van Stockum in Den Haag of bij de erkende boekwinkel, tenzij anders vermeld

www.vanstockum.nl

CREAPRO VERTALINGEN

Den Haag

(official sponsor van Stichting Nederlands Indisch Cultureel Centrum)

*Vertalingen van en naar alle talen en de moedertaal
Speciaal: technisch, medisch, juridisch en commercieel
Snelheid en kwaliteit tegen een redelijke prijs*

SINDS 1989 HET VERTAALBUREAU DAT U ZORGEN UIT HANDEN NEEMT

Galileïstraat 18 - 2561 TE Den Haag - tel: 070-362 05 89 * - fax: 070-362 56 64

@: creapro@worldonline.nl

W: www.creapro.myplaces.nl

DAT IS ANDERE TAAL...!

Just4Kids... voor iedereen van 4 tot 16 jaar

Hebben jouw ouders, oom en tante, opa en oma, buurman en buurvrouw de petitie al ondertekend?
Iedereen (Indo of geen Indo) die de Indische gemeenschap een warm hart toedraagt
en het met de stelling eens is, kan de petitie ondertekenen.

<http://deindischekwestie.petities.nl> of <http://www.petities.nl/petities/de-indische-kwestie>

Korte berichten

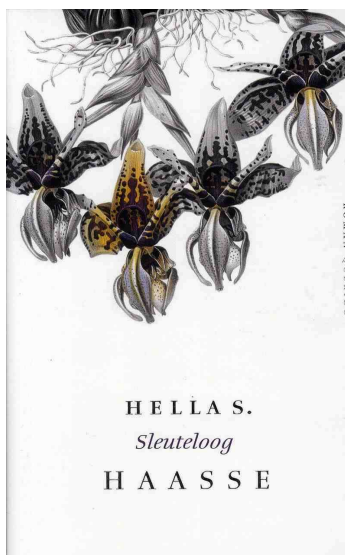
Nieuwsbrief is op zoek naar jong aanstormend talent

In de rubriek "Just4Kids" hebben we dit jaar al aandacht besteed aan jong talent. Zo plaatsten we een artikeltje over twee meisjes die Indonesische dansen leerden en daar zelfs al mee op het podium stonden. Heb jij nou ook zo'n talent? Kan je goed gitaarspelen en treed je ook op? Of ben je een tenniskampioen in de dop, een goed biljarter of kan je heel goed dansen of zingen? Misschien ben je wel een hele goeie chef-kok, of een kunstschilder of tekenaar. Misschien ook wel een..... Kortom, alle jonge supertalenten van ca. 8 tot ca. 14 jaar oud willen we voor het voetlicht zetten. En wij willen dat aan iedereen vertellen. Als je zelf niet zo heel goed kan schrijven, vraag dan of jouw ouders een stukje willen insturen met een fotootje erbij. Of je stuurt jouw verhaal gewoon naar de redactie, dan maken wij er samen met jou een leuk geheel van. **Stuur je reacties dan naar:** info@indisch-centrum-den Haag.nl **DOEN HOOR.....!!!**

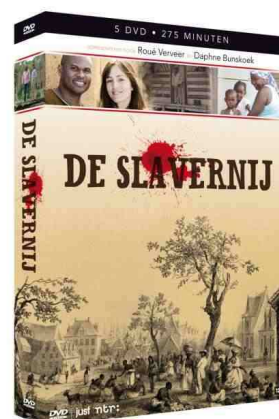
Boeken, e-books/cd/dvd

Sleuteloo – Hella S. Haasse. Een journalist vraagt kunsthistorica Herma Warner om informatie over Mila Wychinska. Herma kende Mila al vanaf haar jeugd in Nederlands-Indië. Ze probeert de feiten over het leven van Mila te reconstrueren. Daarbij komen verdrongen emoties naar boven.

Ze wordt zich bewust van de duistere kanten van haar vriendschap met Milo en haar fascinatie voor de oude Indo-familie van landeigenaren. Er blijft veel raadselachtig. Wat is er met sommige mensen gebeurd, nadat ze elkaar uit het oog verloren hadden. Een golf van herinneringen overspoelt Herma. Geschikt voor jeugd vanaf 12 jr. *Dit bijzondere boek van de vermaarde schrijfster Hella Haasse kost € 9,99.*

De Slavernij – 5-DVD. E bekende Televisieserie nu op DVD over het Nederlandse slavernijverleden in de vroegere Nederlandse koloniën. In vijf afleveringen presenteren Daphne Bunshoek en Roué Verveer de serie aan de hand van dagboekfragmenten, persoonlijke documenten, interviews met deskundigen op tal van historische locaties.

Voor Verveer, zelf Surinamer, is het tevens een zoektocht naar zijn eigen herkomst. In Suriname weet hij via archieven vijf generaties van zijn voorouders te achterhalen en ontdekt hij dat hij afstamt van de Ghanese Ashanti-stam. Naar aanleiding van de serie is er ook een jeugdversie gemaakt voor de wat jongere jeugd. De hier bedoelde 5-DVD is geschikt voor jeugd vanaf 12 jr. De DVD-box kost € 21,99.

Maanlicht – CD - Hella S. Haasse.

De laatste jaren sprak Hella Haasse over verhalen die ze had geschreven, maar die ze niet meer kon vinden. Tevergeefs zocht ze in kasten en laden.

Pas na haar overlijden op 29 september 2011 werden die verhalen in haar nalatenschap gevonden. Prachtige verhalen vol geheimzinnige gebeurtenissen en onverklaarbare verschijningen. Maanlicht is er één van en wordt voorgelezen door Willem Nijholt, die ook eerder al boeken van Haasse voorlas. Op deze CD, of eigenlijk luisterboek, voel je de gedrevenheid waarmee Hella Haasse haar boeken en verhalen schreef. Een aanrader voor iedereen vanaf 12 jaar. Deze CD kost € 12,95.

De in deze rubriek besproken

Boeken, e-books, CD's en DVD's

kun je bestellen bij: www.paagman.nl

paagman

*Kinderboekwinkel *Villa Paagman**

Recept

Ajam Ketjap

Een lekker recept van kip in zoete ketjapsaus.

Ingrediënten:

750 gr. kipfilet, 3 grote rode uien (fijngesnipperd), 6 tenen knoflook, (uit de knijper), 4 tl. djahé, 3 tl. ketoembar, 3 tl. djinten, 2 el. goela Djawa (palmsuiker), sap van een limoen, 1 dl. Ketjap manis, 1/4 blokje trassi, 1 tl. sambal oelek, scheutje water, snufje zout, olie om te bakken.

Bereiding:

Verhit wat olie in een wok. Fruit hierin de gesnipperde rode uien tot ze glazig zijn. Voeg dan de overige ingrediënten toe en breng langzaam aan de kook. Snijd de kipfilet in blokjes (niet te klein) en bak ze in wat olie tot ze gaar zijn (niet te lang doorbakken, want dan wordt de kip droog). Voeg nu de kipblokjes toe aan de ketjapsaus en meng goed door elkaar. Opdien met witte rijst en wat atjar of boontjes.

Selamat makan.

Agenda

27 januari 2013: Voorleestheater. In verband met de Nationale Voorleesdagen is er in Villa Paagman een Voorleestheater. Het is voor peuters en kleuters en voorgelezen wordt uit het boek "Nog 100 nachtjes slapen". Dit verhaal gaat over Dorus.

Hij vindt dat zijn verjaardag nog veel te lang duurt. Nog wel 100 nachtjes weg. Daarom besluit hij maar zelf een feestje te bouwen. En mama heeft gezegd dat ze lekker mag gaan knippen. Overal vindt ze mooie lapjes;

knip-knip en een stukje uit het tafelkleed, knip-knip en een stukje uit de jurk aan de waslijn. En knip-knip, knip-knip, zo gaat ze de hele buurt door. Het Voorleestheater is er om 13.00 uur, maar wees wel op tijd en je met je van tevoren even aanmelden via:

www.paagman.nl/voorleesdagen

Mano

Boekingen:

www.thisismo.com

contact@thisismo.com

www.totallykidz.nl - info@totallykidz.nl

www.janvis.nl - info@janvis.nl

Links4Kids

Heel veel leuke **LINKS** voor kinderen:
<http://suara-baru-kecil.jouwpagina.nl>

De **Jeugdwebsite** van de Nederlandse Oorlogsgravenstichting (Ned.-Indië).
<http://www.eenlevenverloren.nl/index.php?go=home.personen@pagenr=1>

Villa Zebra, landelijke jeugdorganisatie
<http://www.villazebra.nl>

Kunstbende, landelijke organisatie met afdelingen in alle provincies voor iedereen van 13 tot en met 18 jaar.
<http://www.kunstbende.nl>

Indisch Herinneringscentrum Bronbeek
www.indischherinneringscentrum.nl

Koorenhuis - Den Haag, cursussen en workshops voor muziek, dans, kunst en theater.
<http://www.koorenhuis.nl>

Taman Indonesia, Het leukste kleine Indonesische dierenpark in Nederland.
<http://www.taman-indonesia.nl>

Weblog "Indische Jeugdletteren"
Blog van Marjorie van Putten:
<http://indischejeugdletteren.wordpress.com/over-mij/>

Jeugd Startpagina "Open Start"
<http://jeugd.openstart.nl>

Jeugdbieb, leuke en informatieve website.
<http://www.jeugdbieb.nl>

Cultuur, Jeugd, Sport en Media in Vlaanderen, website met van alles.
<http://www.cjsm.vlaanderen.be>

Geef je mening...

Graag willen we weten wat jij van deze rubriek vindt. Wat vind je van de informatie, de onderwerpen, wat mis je nog. En vooral, wil je zelf ook wat bijdragen aan de inhoud van deze rubriek. Dat kan altijd. Laat het ons maar weten en wij zorgen dat jouw mening telt. Ons e-mailadres is:
info@indisch-centrum-denhaag.nl

www.stivoro.nl

just4kids says: not4kids

DJ GUIDE PARTY AGENDA

dance events, party agenda,
vrijwel alle DJ's
en nog veel meer
overzichtelijk gerangschikt op datum en
op locatie in heel Nederland

www.djguide.nl

de dance & party
informatiesite voor jongeren

De Indische Petitie leeft! Ook internationaal!

Dat de Indische Petitie leeft de laatste tijd, is mede te danken aan een Facebookgroep, bestaande uit een aantal zeer enthousiaste mensen, die (bijna letterlijk) hemel en aarde bewegen om den bekendheid van de petitie te promoten.

Zij laten geen gelegenheid ongebaat om de zaak van de Indische Kwestie onder de aandacht te brengen. Zij hebben nu hun promotie-acties ook op het buitenland gericht. Momenteel komen er enorm veel handtekeningen binnen uit de Verenigde Staten en

Canada. De contacten met de daar opererende organisatie "**The Indo Project**" blijken zeer waardevol en men verspreid daar het nieuws onder de meer dan 5000 bij hun bekende Indo's. Verder heeft de persvoorlichter van Het Indisch Platform, Ton te Meij, een interview gegeven aan een Australische radiozender, waarvan in dit artikel de registratie.

(Afluisteren interview: Ctrl + klikken)

Op 31 januari 2013 heeft Ton ook al een interview en wel met Radio Indigo in Rijswijk. Tenslotte zijn we enorm

druk bezig om er op 5 maart 2013, de dag dat de petitie aan de voorzitter van de Tweede Kamer wordt aangeboden, een waar spektakel van te maken. In de volgende editie van deze Nieuwsbrief komen we hier uitgebreid op terug.

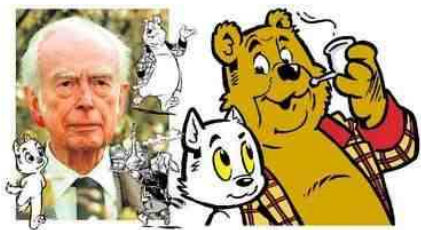

Zowel Het Indisch Platform, als ook de initiatiefnemer van de petitie, het Nederlands Indisch Cultureel Centrum zijn uiteraard beretrots op de geweldige inspanningen van de Facebookgroep. _____

De Indische Agenda

LET OP! Sluitingsdatum alle kopij Nieuwsbrief nr. 2 op 4 februari 2013

t/m 31 januari 2013: Marten Toonder: Een dubbel denkraam. Hij verrijkte de Nederlandse taal met woorden als: "minkukel" en "denkraam" en hoort als geestelijk vader van Ollie B. Bommel en Tom Poes met grootheden als Hildebrand, Multatuli en Bomans thuis in het rijtje schrijvers dat onvergetelijke types geschapen heeft. Het is honderd jaar geleden dat Toonder geboren werd. Daarom wijdt het Letterkundig Museum een grote overzichts-tentoonstelling van deze

beroemde schrijver en tekenaar. Toonder was een complexe man met een heel veel tegenstrijdigheden: zakenman en kunstenaar, kluizenaar en acteur, realist en magiër, schrijver en tekenaar. De tentoonstelling geeft zijn relatie weer met zijn familie, toont zijn levensverhaal, zijn geliefde Ierland, waar hij een groot deel van zijn leven heeft gewoond, zijn clandestiene werk tijdens de Tweede Wereldoorlog, maar ook zijn leiderschap als eigenaar van de Toonder studio's. Een tentoonstelling over een unieke en veelzijdige man. Locatie: **Letterkundig Museum**, Prins Willem Alexanderhof 5, 2595 BE Den Haag (achter Centraal Station NS), Tel: 070-3339666. Openingstijden: di. t/m vr. 10.00 – 17.00 uur, weekenden en feestdagen: 12.00 – 17.00 uur. Toegang: € 7,50; Jeugd 4 t/m 18 jr., studenten, 65+: € 6,00; Uitpas, Ooievaarspas en Rotterdampas € 3,75. Nadere informatie is verkrijgbaar via: www.letterkundigmuseum.nl.

26 januari 2013: Indische Rock & Soulavond. Een doorlopend muziekprogramma, gepresenteerd door de bekende muzikband "Straight" en Marvin Kneefel. Marvin is nog jong, maar heeft het al helemaal in zich.

Indische feestavond
INDO ROCK & SOUL
met de swingende band STRAIGHT
en soulmate MARVIN KNEEVEL
De catering wordt verzorgd door
SISKA CATERING uit Almere

Zaterdag 26 januari 2013
Aanvang: 20.00 - 01.00 uur
Opening zaal: vanaf 19.45 uur
Prijs € 12,50 p.p. bij reservering
Aan de kassa € 15,00 p.p.

Locatie: Dans- en partycentrum THE LAKE
W. Dreesweg 10, 1314 VB Almere
Reservering: OSCO PRODUCTIONS, Coby de Boer
tel. 036 5244573 / 06 46415767 en Pia & Cola Bleeker 06 53966246,
e-mail: info@indischefeestavond.nl

Verplaatst naar 2 maart 2013

Natuurlijk kan er volop gedanst worden. De Indische keuken wordt gerund door Ciska Catering, dus eten en snoepen is gegarandeerd. Locatie: **Dans & Partycentrum "The Lake"**, Willem Dreesweg 10, 1314 VB Almere. Tijden: 20.00 tot 01.00 uur. Info: Osco Productions, Coby de Boer: 06-46415767, of via e-mail: info@indischefeestavond.nl.

27 januari 2013 – Kumpulan Tempo Baru. De eerste van een maandelijkse kumpulan, met natuurlijk veel dansen, een loterij met leuke prijzen en een spectaculair optreden van een danseres.

De muzikale omlijsting is in de vertrouwde handen van het bekende "Trio Whatever Forever", bestaande uit Mannie Bock, Arthur Lima en Maurice de la Croix. De Indische catering is in handen van Wil de la Croix. De locatie is: **Sociaal Cultureel Centrum "De Biechten"**, Vincent van Goghlaan 1, 5246 GA Den Bosch. Zaal open 13.00 uur, aanvang om 14.00 uur en de kumpulan eindigt om 17.30 uur. Toegang, donateurs: € 1,50; niet-leden € 4,00. Er meer dan voldoende parkeergelegenheid. Inlichtingen: www.tempobaru.nl.

8 februari 2013: Collegedag 'Nederland & De Gouden Eeuw'. In de Gouden Eeuw groeide de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden tot een wereldwijd handelsimperium, dat tevens op cultureel en ook op wetenschappelijk gebied een enorme vlucht nam. Op 8 februari kunt u hier meer over te weten komen. Dan worden op één dag vier colleges gehouden door vier tophistorici: Yolanda Rodríguez (80-jarige oorlog, ook vanuit Spaanse ogen), Maarten Prak (Van Oldenbarneveld, 12-jarig bestand en de VOC), Simon Groeneveld (nadagen van 80-jarige oorlog) en Luc Panhuysen (Johan de Witt, Willem III en de economische bloei). Zij zullen u meenemen naar een

wonderbaarlijke tijd vol innovaties waar we nu nog de vruchten van plukken. Locatie: **Koninklijk Instituut voor de Tropen**, Mauritskade 63, 1092 AD Amsterdam, Tel: 020-5688711. Tram/bushalte: Alexanderplein. De aanvang van het eerste college is om 9.00 uur en het laatste college eindigt om 17.00 uur. Deelname kost € 49,95 (inclusief koffie/thee en een lunch). Gaarne zo spoedig mogelijk maar in ieder geval vóór 6 februari aanmelden via de website van: www.historischnieuwsblad.nl/collegedag/indez.html

17 februari 2013: Danceparty. Voor jong en oud is er weer een gezellige Dansmiddag, georganiseerd door D. Mossel. Op de muziek van "Destination 65" kunnen de voetjes weer op de vloer en uiteraard zal ook de Indische keuken niet ontbreken. De locatie is: "**Het Wapen van Assendelft**", Dorpsstraat 533, 1566 BL Assendelft. Tijden: 13.00 tot 19.00 uur. Er is voldoende parkeerruimte aanwezig. Meer informatie op de site: www.indocontacten.ning.com.

20 februari 2013: Slavernij herdenken
In 2013 herdenken we 200 jaar van het Koninkrijk der Nederlanden. Maar tevens wordt herdacht dat het op 1 juli 150 jaar geleden is dat Nederland in de voormalige koloniën Suriname en de Antillen de slavernij afschafte. Wat dit voor de geschiedenis van ons land betekent heeft en wat de effecten van dat verleden op onze huidige maatschappij zijn geweest, is onderwerp van een thema-avond. Rond de slavernij worden in het hele land diverse evenementen georganiseerd met als hoogtepunt de nationale viering op 1 juli in Amsterdam. Sprekers op de thema-avond zijn Valika Smeulders en Mildred Uda-Lede. De avond wordt voorgezeten door Lothy Bouwe-Day. Voor een Surinaamse maaltijd wordt gezorgd door Helga Esajas. Locatie:

Ontmoetingscentrum, Amaliastraat 10, 2514 JC Den Haag. Tijden: 19.30 tot 22.00 uur. Aanvang maaltijd voorafgaand, om: 18.30 uur. Toegang gratis; deelname maaltijd: € 10,00. Belangstellenden worden dringend verzocht zich vóór 13 februari aan te melden via: henniedepous@iofc.nl. Vermeld dan of u alleen de avond wilt bijwonen of ook de maaltijd wilt gebruiken.

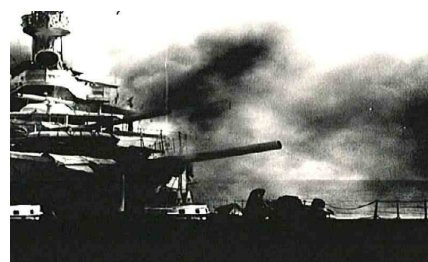
23 en 24 februari 2013: Pasar Malam Rijswijk. Lekker genieten op een van de gezelligste pasars in Nederland, in "De Broodfabriek" (voorheen de "Darling Market") in Rijswijk. Deze sfeervolle Oriëntaalse jaarmarkt is een must voor ieder die wil genieten van de echte Indische sfeer en cultuur. Muzikale optredens van tal van bands en solisten, onder andere "S.A.N.", Indisch Muzikanten Collectief, Diana Monoarfa, Java Guitar. Kijk uw ogen uit bij de dansshows van Vasara o.l.v. Tineke Rouw en van dansgroep "Sekar Ayu". Verder natuurlijk slenteren langs de vele standjes, lekker eten en drinken op de terrassen van diverse Indische restaurants. Laat uw hand lezen en uw toekomst voorspellen of genieten van een (stoel)massage.

Kom ook kijken bij workshops en demonstraties van o.a. Richard Colli met Pencak Silat. Kortom, een Pasar die u niet mag missen! De locatie is: **De Broodfabriek**, Volmerlaan in Rijswijk, Tel: 070-3075900. De toegang bedraagt: Volwassenen: € 8,00; 65+: € 6,50, kinderen 7 t/m 12 jr. € 3,00, kinderen t/m 6 jr. gratis. Openingstijden: zaterdag: 12.00 – 22.00 uur; zondag: 12.00 – 20.00 uur. Kijk voor het volledige programma op de site: www.pasarmalamrijswijk.nl

(advertentie)

27 februari 2013: Herdenking: Slag in de Javazee 1942. Voor de tweede keer wordt een reis georganiseerd naar de locatie waar in 1942 de Slag in de Javazee plaatsvond. De organisatie is in handen van de Vereniging van Overlevenden & Nabestaanden (V.O.N.).

Authentieke opname tijdens de Slag in de Javazee.

Tevens vindt er de onthulling plaats van het VON-Monument op het vergeten eiland Bawean. De herdenking vindt plaats op de zeelocatie waar de Hms De Ruyter is gezonken: **06°00' Z.B. – 112°05'O.L.**, aan boord van het schip **Ms. Express**

Bahari 1C in de Javazee, Indonesië. Alle inlichtingen zijn verkrijgbaar bij: Joop Nahuysen, Tel: 06-18474797, e-mail: joopnahuysen@ing-rail.com.

20 t/m 24 maart 2013: Pasar Malam Indonesia. Dit jaar weer vijf dagen volop genieten op deze succesvolle

Pasar. Gastheer is de Indonesische Ambassade. Op deze Pasar wordt de authentieke cultuur van regio's en steden in Noord-Sumatra, Zuid-Sulawesi, Midden-Java, de Molukken, Surabaya, Gorontalo, Palembang, Jambi, Ambon en Medan. Doelstelling van de Pasar Malam Indonesia is het

versterken van de emotionele banden tussen Nederland en Indonesië, waarbij de Indonesische cultuur en toerisme voorop staan. De locatie is zoals altijd: **Malieveld Den Haag**, op loopafstand van het Centraal Station. Dagelijks open vanaf 10.00 uur. Toegang: € 5,00 per persoon.

Pasar Malam Kalender 2013

December/Januari

27 dec. t/m 6 jan. (behalve Nieuwjaarsdag): Arnhem, Burgers Zoo www.wnproductions.nl

Februari

23, 24: Rijswijk (ZH) www.pasarmalamrijswijk.nl

Maart

????? www.eastandwestevenementen.nl
2, 3: Doetinchem www.pasaroostwest.nl
20 t/m 24: Malieveld Den Haag www.indonesia.nl
22, 23, 24: Leeuwarden www.pasarmalamasia.nl
30, 31: Ahoi Rotterdam www.pasarmalamasia.nl

April

1: Ahoi Rotterdam www.pasarmalamasia.nl
5, 6, 7: Arnhem www.flamproductions.nl
14, 15, 16: Den Bosch (I&S Concepts)
26, 27, 28: Apeldoorn www.pasarmalamasia.nl

Mei

3, 4, 5: Geleen www.pasarmalamasia.nl
10, 11, 12: Dronten www.icm-online.nl
18, 19, 20: Den Helder www.stichtingstellar.nl
22 t/m 31: Malieveld Den Haag www.tongtongfair.nl

Juni

1, 2: Malieveld, Den Haag www.tongtongfair.nl
????? Zeist www.wnproductions.nl
14, 15, 16: Herderwijk (I&S Concepts)

Juli

5, 6, 7: Eindhoven www.pasarmalamasia.nl
26, 27, 28: Groningen www.pasarmalamasia.nl

27, 28: Vaassen www.pasaroostwest.nl
30, 31: Steenwijk www.wnproductions.nl

Augustus

1, 2: Steenwijk www.wnproductions.nl
9, 10, 11: Lelystad (I&S Concepts)
23, 24, 25: Tilburg www.pasarmalamasia.nl
????? Utrecht (AMS Paradise)
31: Assen www.pasarmalamasia.nl

September

1, 2: Assen www.pasarmalamasia.nl
????? Almere www.indischefeestavond.nl
13, 14, 15: Zwolle (I&S Concepts)
21, 22: Alkmaar www.stichtingstellar.nl
27, 28, 29: Maastricht www.pasarmalamasia.nl

Oktober

4, 5, 6: Alphen a/d Rijn, (Istimewa) www.wnproductions.nl
4, 5, 6: Enschede www.flamproductions.nl
????? Assen www.pasarmalamasia.nl
12, 13: Dieren www.pasaroostwest.nl
????? Nijmegen www.pasarmalamasia.nl

November

2, 3: Rijswijk (ZH) www.pasarmalamrijswijk.nl
9, 10: Leek www.stichtingstellar.nl
????? Den Haag, Pasar Kliling www.manggarmegar.nl

December

27 dec. t/m 6 jan. (behalve Nieuwjaarsdag) Arnhem, Burgers Zoo www.wnproductions.nl

Van enkele Pasars zijn nog geen nadere gegevens bekend.

Reparatie, onderdelen, accessoires, en batterijen voor al uw elektronische apparatuur. <http://www.mobipc.nl/onderdelen>

Colofon

Digitaal maandelijks Magazine van:
Nederlands Indisch Cultureel Centrum

Hoofdredacteur: Hans Vogelsang

Redactie:

Jean-Marie Bosch van Drakestein

Alan Harris

Juniorredacteur: nog niet bekend

Correspondenten:

Ferry Schwab (ICM-online)

Woody Brunings (Muziek)

Jan de Jong (Indisch Platform)

Huibert Sabelis Wybenga (Canada)

Adrian Lemmens (New Zealand)

Strip: Hugo Driessen

Vormgeving: Hans Vogelsang

Technische realisatie: Dennis v.d. Ham

(Borca-Online Computer Service)

<http://www.borca-online.nl/>

Versijning: de 15^e van elke maand

Sluitingsdatum kopij en advertenties:

de 4^e van elke maand

Advertentietarieven: op aanvraag

Abonnement Nieuwsmagazine: GRATIS

Postadres: Newtonstraat 660

2562 LA Den Haag - Nederland

W: www.indisch-centrum-den Haag.nl

E: <http://indisch-centrum-den Haag.blogspot.com>

@: info@indisch-centrum-den Haag.nl

Aanmelden Nieuwsmagazine (subscribe):

<http://www.indisch-centrum-den Haag.nl/phplist/?p=subscribe&id=1>

Opzeggen Nieuwsmagazine (unsubscribe):

<http://www.indisch-centrum-den Haag.nl/phplist/?p=unsubscribe&if=1>

RABO-bank rek. nr.: 1292 16 836

IBAN: NL39 RABO 0129 2168 36

t.n.v. N.I.C.C. te Den Haag

Overname van (delen van de) inhoud is toegestaan, mits met bronvermelding.

© 2012 N.I.C.C. Den Haag

De gezelligste pasar van Nederland

23 & 24 februari 2013

<http://www.pasarmalamrijswijk.nl>

de Indische wereld

MAGAZINE VOOR DE INDISCHE NEDERLANDER

Indische Internetkrant: www.icm-online.nl - schwab@icm-online.nl

Weimarstraat 39
2562 GP Den Haag
070-364 2806

www.borca-online.nl

PETITIE: “De Indische Kwestie”

Geachte lezer,

Reeds meer dan 67 jaar verlangt de Indische gemeenschap genoegdoening ten aanzien van erkenning en recht aan allen die tijdens de Tweede Wereldoorlog in voormalig Nederlands-Indië te lijden hebben gehad onder de Japanse bezetter. In de jaren na deze gruwelijke tijd moesten de Indische Nederlanders ten gevolge van de onafhankelijkheidsstrijd van de Indonesiërs hun geboorteland verlaten en naar Nederland vertrekken. Daar aangekomen wachtte hen een uiterst kille ontvangst, waarbij hen tevens het recht op achterstallige salarissen en pensioenen, de zogenaamde “backpay”, alsmede vergoeding van geleden oorlogsschade door het verlies van have en goed in voormalig Nederlands-Indië, ontzegd werd en nu na ruim 67 jaar nog steeds ontzegd wordt.

Een en ander heeft inmiddels de naam “De Indische kwestie” gekregen. De Nederlandse regering heeft officieel verklaard: “**niet te willen meewerken aan de totstandkoming van een oplossing van de Indische kwestie.....**”. Bovendien pretendeert de Nederlandse regering onterecht dat “Het Gebaar” uit 2001 een finale kwijting van hier vermelde kwestie zou zijn geweest.

De Indische gemeenschap kan hier geen genoegen mee nemen. Teneinde op te komen voor de belangen van alle Nederlandse staatsburgers, afkomstig uit voormalig Nederlands-Indië, en hen recht te laten doen door de Nederlandse regering, start “Het Indisch Platform” samen met alle andere belanghebbende Indische organisaties een landelijke petitie.

Wij nodigen u dringend uit om aan deze petitie uw handtekening te geven, als laatste niet-juridische stap, teneinde de Nederlandse regering tot andere gedachten te bewegen.

Deze petitie wordt **ONLINE** gehouden op de hieronder vermelde website van “petities.nl”.

<http://deindischekwestie.petities.nl>

ALLEEN IN HET GEVAL dat u **niet** de beschikking heeft over een computer met internet, dan kunt u het formulier op de **volgende pagina invullen** en in een voldoende gefrankeerde envelop verzenden:

Stichting Het Indisch Platform, Postbus 85564, 2508 CG Den Haag

Tekent u alstublieft de online petitie, voor **ERKENNING** van de Indische Kwestie en **RECHT** voor de Indische Gemeenschap.

Dit gedeelte is voor uw archief. De volgende pagina kunt u insturen.

P E T I T I E :

(uitprinten, invullen en opsturen)

Ondergetekende, Nederlands staatsburger met een Nederlands-Indische achtergrond en/of affiniteit,

Weet dat de gelden die vrijkwamen met “Het Gebaar” nimmer bedoeld zijn als finale kwijting van de “Backpay” en de geleden oorlogsschade.

Ik constateer dat de Nederlandse regering geen stappen wenst te ondernemen teneinde de Nederlandse staatsburgers met een Indische achtergrond na 67 jaar eindelijk recht te doen ten aanzien van de geleden schade inzake de door oorlogsgeweld verloren gegane bezittingen en goederen, alsmede de weigering het toekennen van de achterstallige salarissen en pensioenen, de zogenaamde “Backpay”.

Ik eis dat de Nederlandse regering op dit besluit terugkomt en opnieuw met de vertegenwoordiging van de Indische gemeenschap aan de onderhandelingstafel gaat zitten, met de intentie een voor alle partijen bevredigende oplossing te vinden.

Ik verlang dat de Nederlandse regering onverwijld de eerste stappen gaat zetten om tot heropening van de onderhandelingen te komen met de Indische gemeenschap.

Aldus ondertekend:

NAAM _____

WOONPLAATS _____

HANDTEKENING _____

Na ondertekening in een voldoende gefrankeerde envelop sturen aan:

Stichting Het Indisch Platform, Postbus 85564, 2508 CG Den Haag.

Uit naam van de Indische gemeenschap, dank u wel.